ANUL IX — Nr. 28

8 PAGINI 3 LEI

Ctitor: MIHAIL POLIHRONIADE
REDACŢIA ŞI ADMINISTRAŢIA
Bd. Carol I Nr. 4
TELEFOANE
Direcţia: 3.31.13 — Secret. 3.31.10 — Redacţia 3.31.14 — Sport 3.31.14 — Provincia 3.31.10
Administ. 3.31.09 — Publicitate şi abonamente 3.31.09 — Deportări 3.31.24 — Tipografia 4.84.48
Director: PAVEL COSTIN DELEANU
Prim-redactor: CRIŞU AXENTE

Vineri 6 Decembrie 1940

ABONAMENTE:
IN ŢARĂ: 3 Luni Lei 300 — 6 „ „ 580 — 1 an „ 1000 — Instituţii „ 1000
IN STRĂINĂTATE: In raport cu tarifful poştal şi valuta.

Cont. cec. 1304. Căsuţa poştală Nr. 5
Taxă de franc plăt. în numer. conf. aprob. Dir. gr. P. T. Nr. 3161/604 din 1940.

ZIAR DE LUPTA POLITICA, DOCTRINA LEGIONARA. INFORMATIE ŞI REPORTAJ

De ce suntem?

Dela 1789 la 1922, adică, ţinând seama de frământările premergătoare sfârşitului veacului XVIII şi de zvârcolirile până în 1936 ale încercării de stânga în Spania — un veac şi jumătate lumea întreagă a fost bântuită de revoluţiile de stânga, care se succed în serie. Indiferent căreia dintre cele trei „internaţionale" aparţin, ele constitue toate aceiaşi familie catastrofică, corespunzând unui unic complex mitologic. Fie mijlocime în genere, grupată în jurul burgheziei occidentale propriu zise (1789), fie muncitorime calificată încadrată industrial (Internaţionala a II-a dela Haga, 1906), fie mişcarea proletariană în genere (1917), toate însemnează perspectivă orizontală de clasă socială ca unitate internaţională şi mişcare revoluţionară de clivaj a clasei respective, spre a răsturna tot ceeace s'ar afla deasupra sa.

Generaţii succesive ale aceleeaşi familii mitologice au animat neîncetatele incendii şi prăbuşiri. Iar istoria ajunsese să se convingă că aceasta este singura formă de regenerare.

Nedreptatea condiţiei sociale strigătoare la cer justifica neîncetat răsturnarea, iar respectiva clasă nedreptăţită se identifica lăuntric cu interpretarea iudaică de neam ales.

Asta până în 1922 când, în urma marei nedreptăţi istorice făcute poporului italian prin tratatele războiului mondial, de către occidentali, Mişcarea Fascistă reuşeşte în chip miraculos să solidarizeze poporul cu sine, contra imperialismului occidental, dominat de plutocraţia britanică.

Pe aceeaşi linie, Naţional Socialismul luptă, până la biruinţa din 1933; în Spania, terenul este solidar câştigat alături de Falanga tradiţionalistă de către toate mişcările totalitare europene; iar ultima, Mişcarea Legionară, suportând cea mai agonică luptă dintre toate, birue şi ea în condiţii extrem de grele, în 1940.

Intre timp, Revoluţia totalitară a Europei a răsturnat la rându-i sociologia marxistă. Societatea nu mai este o suprapunere de clase, ci o juxtapunere de popoare, naţii, rase. Mai mult chiar, în sedimentările ei sunt suprapuneri de triburi, naţii şi rase. Un Werner Sombart a putut astfel vorbi de rasa burgheză, etc.

Ca în geologie, societatea când sedimentează depunând aluviuni în suspensie, când erupe vulcanic metale şi roci cristaline din adâncuri. Cândva şi undeva, inundă valul cosmopolit, pentru ca în alt moment istorico-geografic să erupă o revoluţie autohtonă, iar în altă parte să se petreacă o lunecare de rasă sau de rase peste vechi societăţi sclerozate, obosite.

Naţional-Socialismul a folosit pierderea trecutului război al celui de al doilea imperiu, spre a mobiliza şi revoluţiona rasa germană, marele trunchiu continental al Arianităţii; Fascismul a ridicat poporul italic în centrul visceral al întregii Lumi Albe, Mediterana, făcându-l din nou campionul acestei lumi; în Spania, tribul imperial al Castiliei s'a ridicat în mândria lui dintâi; iar la noi, unde au rămas scursuri din toate neamurile şi rasele, de sub toate păturile „superpuse" stigmatizate de geniul lui Eminescu, a erupt omul originar al marei familii Thrace.

De sub vulgara plebe, amăritul proletariat, venala, fanariota, iudaica lume orăşenească, dar şi de sub atâta noian de slobozii ţigăneşti sau pur şi simplu slobozii de pălmaşi robi muncitori de pământ, s'a ridicat tribul „preistoricilor", nemuritorilor Daci.

Este atâta calitate rară, pură, în cadrele revoluţiei legionare, încât cantitativ disproporţionate faţă de adversari, ele au putut susţine un război neîncetat de două decenii, impunând până la urmă regimul Revoluţiei Legionare.

Iar de aci înainte, pe locurile Marii Thracii sud-est-continentale, sub numele de RUMANI, istoria va cunoaşte o nouă şi reală elită, care va cuprinde sub luminoasa ei radiaţie tot ce până aci a fost beznă, robie, mişelie şi ruşine a creaţiei.

Un camarad, cercetător al fenomenului românesc în linia lui major-istorică, reîntors nu de mult dintr'o misiune oficială în Ardeal, observa, subliniind faptul: toţi prefecţii legionari parcă sunt din aceiaş familie, acelaş chip, aceiaş ţinută.

Da, e altă rasă, este o rasă legionară, camarade. Care n'a fost o clasă socială, ci o lume întreagă ce s'a păstrat în subsolul societăţii, care nu se identifică cu toată ţărănimea, dar care s'a păstrat timp de două milenii în lumea ţărănească.

Această rasă nobilă, pe care cel dintâi lămurit tot Eminescu a semnalat-o, ea şi numai ea, în loc să se aşeze pe tral aşa cum o invita istoria aparentă de după — vă aduceţi aminte — „marea victorie a aliaţilor", dublând şi succedând pe stăpânii zilelor noastre de atunci, s'a ridicat în răsmeriţă contra lor.

Dece? Fiindcă eram flămânzi, cum ni s'a spus?

— Ba. In faţa fiecăruia dintre noi, neîncetat a venit stăpânul, nu cu mâncare, ci cu aur. In zadar...

Dar războiul a fost posibil numai datorită faptului că la chemarea marilor întemeetori ai Noulii Românii, cei din aceeaşi rasă cu ei au ieşit Legiune din adâncurile societăţii, de unde până aci nu ieşiau decât: Dinu Păturică, slugă înădită ca şi stăpânii lui la boierie, sau robii puri şi simpli, fără proprie libertate, din care marile catastrofe istorice au extirpat-o.

Care a fost în concret şi amănunţit conjunctura istorico-socială folosită de noua elită etnică, o vom arăta ulterior şi vom pune bazele adevăratei sociologii româneşti, aducând şi aici spăimântătoarea revoluţie. Deocamdată să înţelegem — noi, nu ei, fiindcă ei inutil ar mai înţelege-o astăzi, — că cele două veacuri trecute de revoluţii de stânga nu erau decât expresia decadenţei, până la catastrofală prăbuşire a lumii şi civilizaţiei moderne, care lumea modernă, după cum bine se ştie astăzi, dela anul 1000 începe, iar noi, noi suntem Revoluţia Totalitară a Lumii, care deschide salutar un nou mileniu, al treilea dela Hristos încoace. RUMANII ELITEI LEGIONARE, încadrându-se constitutiv noului edificiu.

Intrucât ne priveşte, baza şi energia noii selecţii şi construcţii se află socialmente sub ceeace vechea sociologie numea clase sociale, iar istoriceşte, după momentul fazei catastrofice a erei moderne, fază care constitue ea singură o întreagă epocă.

Pavel Costin Deleanu

Orbul

Mă întorceam mâhnit către casă. Erea frig şi bulevardul îngheţat părea şi mai singur.

Ziua era totuş frumoasă şi din cauza gerului casele toate păreau tăiate din piatră.

Sub cerul limpede, soarele de iarnă le dădea o lumină aurie. Pe bulevard pomii desfrunziţi stăteau aliniaţi frumos ca o armată.

Mă necăjisem pe prieteni, şi mă gândeam cu plăcere că acasă mă aşteaptă singurătatea şi odaia mea caldă.

La un colţ, un bătrânel orb, cu capul gol, căuta plângând ceva împrejur. Purta o desagă de merinde în spinare, hainele îi erau numai zdrenţe, iar din ciorapii rupţi îi eşeau călcâele afară. Ţinea sub un braţ două trei cutii de conserve goale în timp ce cu celălalt bâjbâia tremurând cu bastonul în toate părţile.

Faţa îi erea desperată şi lacrimile i se încurcau în barbă.

Işi căuta... pălăriuţa.

Pălăria mea, pălăria mea, îngâna el...

Un vlăjgan i-o luase din mers şi i-o pusese lângă zid, ca la vreo trei paşi.

Apoi se depărtase pe vârful picioarelor, şi se distra, uitându-se la el, în timp ce trăgea din ţigare...

Când moşul se apropia dibuind, el depărta din nou pălăria.

Râdea înăbuşit şi plin de satisfacţie. Acum se plictisise şi o luase grăbit din loc, lăsând pe moş singur.

M'am aplecat şi i-am pus moşului pălăria pe cap.

Era o tichiuţă rotundă de marinar, veche şi cojită.

Când o simţi la loc, faţa moşului se lumină dintr'o dată.

Plânsul îi încetă într'o clipă ca la un copil.

Gura îi râse toată, cu cei doi sau trei dinţi.

Se depărtă fericit cu pălăriuţa regăsită, singura lui podoabă, tot potrivindu-şi-o cu degetele pe cap.

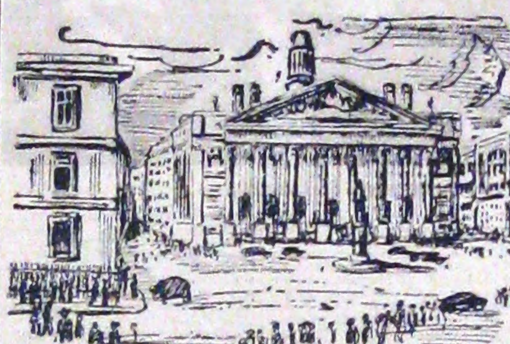
Mi-am ridicat la rându-mi pălăria şi privind-o bine, mi-am continuat liniştit drumul.

Crişu Axente

BARONII BANULUI

Cum activează aţâţătorii de războae din Cilly

Invrăjbitori de naţiuni, baronii banului sunt totdeauna dispuşi să acorde împrumuturi pentru „ajutorarea refacerii" post-belice cu dobânzi cămătăreşti

Banca Angliei

Intr'un interval de aproape patru secole, Anglia a produs trei lucruri mari, sau mai bine zis patru:

Actul de navigaţie, liberalismul economic, bancherul londonez şi pe... belicosul sir Winston Churchill!

Din punct de vedere istoric şi economic — se ştie — actul de navigaţie, formulat de Cromwell, a dat Angliei titlul de primă putere maritimă, înzestrând-o cu o flotă ce până mai deunăzi trecea drept formidabilă şi c'un prea întins imperiu colonial; iar liberalismul economic, — proces al unor faze de tranziţie, — prin intermediul doctrinarilor iudei Adam Smith şi David Ricardo, a adus la completă pasivitate intervenţionismul statelor democrate şi prin aceasta, subordonarea şi spoliarea lor în favoarea plutocraţiei iudeo-britanice.

Drept este că, o deplină subordonare a statelor democrate şi o mai perfectă încununare de succes a politicei britanice, nu s'ar fi putut efectua total, fără intervenirea la vreme al capitalului bancar şi industrial, reprezentat de către cei 300 de bancheri londonezi, supranumiţi în limbajul popular cu titlul pompos de „baroni ai banului".

Dintre aceştia, mulţi sunt investiţi cu titlul nobiliar de baroni, — dacă nu sunt deadreptul marchizi, conţi, viconţi, baroneţi, etc. — aşa că, supranumele de baroni ai banului dat bancherilor londonezi nu este deloc o pură ficţiune.

Lorzii izraeliţi din City

Birourile acestor abili bancheri, — un şir interminabil de ghişeie, contoare şi firme, — sunt situate în cartierul City, din Londra, care, dacă nu prezintă agitaţia omenească a Broadway-ului newyorkez sau a Wall-street-ului, în schimb, prezintă acumularea cea mai perfectă a banului. Sediul favorit al baronilor-bancheri este strada Threadnedle, loc de predilectă întâlnire şi pentru acţionarii Băncii Angliei, a căror majoritate o formează tot ei.

Spiritul de castă al acestor arghirofili este atât de dominant, încât o mezalianţă a unui descendent din casta bancherilor londonezi ar fi o curată sinucidere.

In această privinţă, se relatează cazul unui nepot al familiei lordului Bearsted, care îndrăgostindu-se de o frumoasă dactilografă dela firma Brown Harriman and Co. Ltd şi cerând-o în căsătorie, a trebuit să-şi retragă cuvintele, deoarece s'a izbit de opoziţia dârză a vicontesei Bearsted care, — făcând probabil aluzie la abdicarea regelui Eduard VIII, — l-a apostrofat prin cuvintele rămase celebre: „Nu uita că, ceiace este permis regelui, nu-i permis unui Samuel!"

(Spre o mai deplină înţelegere, amintesc că, familia lordului Bearsted descinde din bancherul Marcus Samuel care a pus bazele casei financiare M. Samuel and Co. şi a societăţii industriale Shell Oil).

O altă particularitate a bancherilor londonezi este că, puşi în lupta de concurenţă a liberalismului economic, rivalitatea lor de interese din interiorul Imperiului britanic se transformă subit într'o perfectă colaborare amicală, mai ales când este cazul de a trage profituri din ţările situate în afara Imperiului.

Astfel, consiliul de administraţie al Băncii otomane (Ottoman Bank), — bancă pe care guvernul turc a concesionat-o valabil până în anul 1952, — numără zece bancheri britanici cari, la Londra, rivalizează public din cauza concurentelor instituţii bancare ce conduc.

„CONCURENŢII IN LOC SA SE STRANGA DE GAT IŞI STRANG MAINILE"

Concurenţa din afara Imperiului britanic a bancherilor londonezi a fost formulată expresiv de un industriaş american prin propoziţia: „Concurenţii, în loc să se strângă de gât, îşi strâng mâinile!"

Pluralitatea de funcţiuni a unui bancher nu constitue un cumul.

Astfel, un bancher londonez poate fi, simultan, proprietar al unei bănci mari din metropolă, director în consiliul de administraţie al Băncii Angliei, preşedinte al uneia sau mai multe case de scont, director al mai multor bănci din interiorul sau din afara Imperiului, fondator sau dirigent al unei societăţi de asigurare, trust de investiţiuni, societăţi industriale, etc.

Poate fi director într'o instituţie transoceanică şi cu toate că n'a vizitat-o niciodată, primeşte regulat dividende, tantieme şi alte profituri respectabile.

De pildă, lordul Bearsted (iudeu de origină, nepotul marelui financiar Samuel Samuel, reprezentant al unui comitat în Parlamentul britanic) este director în consiliul băncii Lloyds, director al casei bancare M. Samuel and Co. şi al societăţii de asigurare Alliance Assurance, conducător a două trusturi de investiţiuni şi co-interesat în 47 societăţi industriale între care primează societatea Shell Transport and Trading Co. al cărei preşedinte este.

Tot astfel, se poate enumera Rothschild, Peter Montefiore şi Fr. Dudley Samuel, Bertram Smith, etc. şi o trecere în revistă, în acest articol, a celor 300 de magnaţi ai capitalului, nu şi-ar avea rostul.

Cetitorul doritor de amănunte poate găsi date concludente în volumul scriitorului Max Biehl: „Englands als Wucher-Bankier", sau în scrierea englezului R. J. Truptil: „British Banks and the London Discount Market".

CAMATA JUDEO-BRITANICA

Regi ai finanţei mondiale, bancherii londonezi sunt pentru pace, dar preferă războiul a-tot-aducător de profituri. Preferă războiul, dar cât mai departe de Anglia.

Invrăjbitori de naţiuni, aţâţători de războaie — baronii banului sunt totdeauna dispuşi să acorde împrumuturi pentru „ajutorarea refacerii" post-belice a naţiunilor. Bine înţeles, împrumuturi cu dobândă cămătărească.

Raţiuni reci şi calculate, vameşi pecuniari ai omenirii, în faţa intereselor acestor bancheri-cămătari, indivizi şi chiar naţiuni întregi, nu au valoare.

In contra acestor forbani ai capitalului, nu a poporului englez, se opune astăzi solidarismul Axei europene.

Prin bombardamentul intens al aviaţiei germane, plutocraţia celor 300 de *skylloki-baroni* este iremediabil pierdută; iar blocada Axei nu va întârzia să aducă la bancrută politica lor economică.

Graţie Axei, cea mai mare parte din naţiunile europene s'au desrobit de camăta iudeo-britanică, sursă nesecată de câştiguri fabuloase pentru baronii banului, dar sclavie şi ruină pentru statele Europei.

Ion Moşteoru

Valoarea omului

Se ştie de către toţi că noi suntem revoluţionari pe plan moral, în primul rând. Iar morala noastră este aceea a dragostei creştine, care se traduce prin capacitatea noastră de a ne dărui. Este vorba, deci, de o ierarhie a valorilor, după ordinea strict morală. Toate celelalte valori, teoretice, artistice, sunt cu severitate subordonate valorilor morale. In Legiune te situezi cât mai sus după capacitatea ta de dăruire. Căpitanul rămâne pilda neţărmurită în acest sens.

Acest mod de a privi lucrurile e bine să fie cunoscut de cei ce privesc Legiunea din afară. Căci pentru noi ceilalţi, aceste lucruri ne par evidente prin ele însile.

Ştim, omul vechi, de tip burghezo-democrat, şi ca atare individualist, centrând întreaga existenţă pe propriul său eu, în virtutea nefastului său cult: acel al egoismului, fatal nu poate să înţeleagă această ierarhizare de valori şi asta pentru că pentru el nici nu se pune problema morală, care derivă din nevoia de a te mântui. Individualistul, săvârşind păcatul de a se surclasa faţă de Dumnezeu şi naţiune, nu mai are o problematică morală. Numai că această surclasare, această situare în cosmos, în existenţă, este un păcat. Cel orignar, dealtfel.

Ce a voit Adam? Să fie egal lui Dumnezu!

Şi atunci, pentru a-l face pe aceştia să priceapă modul de valorificare al omului, se impune a le arata şubreda poziţie în cosmos, căci cea mai mare eroare este de a face din om, ca expresie biologică, un scop în sine. El este o punte, un ceva ce oscilează între animalitate şi omenie, cu datoria supremă de a se apropia cât mai mult de ultima. Altfel viaţa nu-şi are sens.

Să-i ajutăm pe aceştia să se debaraseze de păcatul originar. Ca să le deschidem poarta spre transfigurare. Şi prin aceasta să le arătăm valoarea omului.

Când ei vor înţelege toate astea, vor avea revelaţia unei alte lumii: aceea a spiritului din care te poţi împărtăşi într'un singur mod, acel al dăruirii permanente.

Iată omul mare, nu numai pentru noi, ci pentru oricine porneşte dela justa poziţie a omului în cosmos. Capacitatea de dăruire este unitatea de măsură în valorificarea omului.

Şi de aceea e în zadar să pledaţi, pentru cutare sau cutare, referindu-vă la alte valori decât cele morale, cari, aţi văzut, sunt singurele cari decid în ultima instanţă.

Pledoaria voastră, departe de a ne impresiona, nu face altceva decât să trădeze eroarea voastră în cazul că sunteţi de bună credinţă, iar dacă nu o aveţi nici pe acesata, cu atât mai rău pentru voi.

Noi, pornind la un drum atât de lung, ştim prea bine ce voim, de unde şi neclintirea noastră desăvârşită.

Ceeace vă rămâne este să faceţi efort să înţelegeţi toate astea. Noi vă dăm tot concursul.

Şi asta pentru binele vostru, căci păcatul e de nedescris, să treci — ca o umbră — pe lângă o revoluţie morală de atari proporţii. Ba încă să mai constitui şi un obstacol!

Ion Botaş

Anglia este pierdută

de ALEXANDRU RANDA

O faptă fundamentală merită să fie păstrată cu tărie, înainte de toate, în cadrul actualelor împrejurări istorice. „Commonwealth-ul" britanic, cel mai mare imperiu pe care l-a văzut vreodată istoria lumei, stă în faţa falimentului. Acest faliment poate întârzia cu zile şi săptămâni, luni şi ani, dar ivirea lui este de o siguranţă absolută.

S'a crezut că măreţia imperiului britanic se datoreşte capacităţii imperiale şi de colonizare a poporului englez. Această judecată este cu totul eronată, pentrucă mărimea imperiului englez este în funcţiune de desvoltarea mijloacelor de comunicaţie care au atins un punct culminant în secolul 19 şi începutul secolului 20. Cunoscutul istoric englez H. G. Wells a definit chiar acest commonwealth-ul ca pe un imperiu al vaselor cu aburi şi a prevăzut cu luciditate că avionul într'o zi va putea da o lovitură de moarte imperiului britanic. Este însă acum un al doilea motiv care ne interesează: imperiul britanic a luat fiinţă printr'o conjunctură trecătoare. Cum de pe vremea descoperirilor din veacurile trecute, puterile Europei centrale au trebuit să treacă în planul al doilea şi locul lor la soare să-l cedeze popoarelor cărora le fusese dăruită o poziţiune geopolitică mai favorabilă, Anglia a putut astfel să pretindă o rentă funciară istorică, care acum este mult periclitată sub presiunea bătăliilor cari încing continentele cu un brâu de foc.

Intr'o condiţie cu totul specială, într'un sistem necondiţionat, se găsesc din nou cele două mari popoare continentale în acea parte de lume care dirijează cultura lumii întregi şi care sunt chemate să reprezinte conducerea occidentului: Germania şi Italia.

Totala structură internă a poporului român precum şi totalitatea relaţiunilor sale comerciale ne lasă pe noi să ne căutăm locul lângă puterile Axei victorioase.

Aci se arată încăodată cu o siguranţă care dă un curaj mistic prevederii Căpitanului care din 1937 a ştiut să aleagă locul cel mai natural în spaţiul geografic de care aparţinem. Şi e inutil să subliniem că gândurile de oportunitate erau cu totul străine de iniţiativa aceasta. Deaitfel nici nu era atunci vorba despre vre-un război între puterile Axei şi Anglia atât de îndepărtată de noi. Aci iarăş se arată că noi am avut parte la începutul secolului 20 de un om despre care geopoliticianul german Haushofer a spus foarte nimerit că este cel mai mare profet al Sud-Estului European.

Obiecţiunea că în Anglia ar fi vorba de un naţionalism puternic şi popular care din această cauză îşi are o adâncă justificare internă, trebuie cu totul înlăturată. Imperialismul britanic are un caracter maritim, şi fără ca prin aceasta să micşorăm puterea atâtor naţiuni maritime, totuşi putem să exprimăm gândul: ubicuitatea maritimă este aceea care a dat de la început caracterul exploatator şi superficial tuturor avânturilor unui imperiu maritim, care în cel mai înalt grad stă în unirea cu concepţia de extindere şi exploatare iudaică. Cine se gândeşte la Anglia, trebue să se gândească fără să vrea la Cartagina, la acel cuib de piraţi semiţi, care la urmă a fost sfărâmat de spada romană, sau la anumite oraşe din evul mediu care au devenit mari prin exploatarea armatelor de cruciaţi idealişti. Niciodată imperialismul Romei n'a avut un caracter maritim; oricât de bine şi-a însuşit Romanul tehnica şi toate cunoştinţele necesare, maritime şi de navigaţie, totuşi întotdeauna, legionarului roman şi nu marinarului i se datoreşte victoria finală. Pentru aceasta este tipică prima biruinţă maritimă a Romei asupra Cartaginei datorită gloriosului Duilius. Ea a fost câştigată cu ajutorul acelui curios pod aruncător (corvus), care de pe vasul roman era svârlit pe vasul inamic. Peste acest pod ataca legionarul şi câştiga victoria într'o luptă regulată de câmp. Corvus de azi a devenit avionul. Aceasta este

(Continuare în pag. 4-a)

Cercul de fier german încinge Anglia din toate părţile

CULTURA

Calendar legionar
5 Decembrie

1927. — CONTINUAREA congresului dela Oradea Mare.

1932. — AL ȘAPTELEA congres studențesc dela Brașov. Andrei Ionescu face raportul activității pe zece ani (1922-1932).

1933. — La Iași, se confirmă mandatele de arestare ale legionarilor Dăniliă, Livedaru, Tașcă, etc.

1937. — In comuna Buzești-Putna are loc un incident între legionarii conduși de studentul Popescu V. și Dascălu, primarul comunii.

—xoxoxoxo★oxoxoxox—

Cântec din țara Oltului

Spu ne-mi Lea no drept și bi ne Spu ne-mi Lea no drept și

bi ne cin' te-a fer me cat pe ti ne

Spune Leano drept și bine
Cin' te-a fermecat pe tine?
Fermeca-o-ar Dumnezău
De lângă bărbatul său
Cum te-a fermecat pe tine
Să nu poți trăi cu mine.

Nevăstuță, pui de crin
Tueu-ți dragostea din sân,
De-ai fi tu nevasta mea

Nici un dor n'aș mai avea
Și-aș umbla mai liniștit
N'aș umbla ca rătăcit:
Ziua după dragoste
Noaptea după pacoste.

Cules în Făgăraș, 30 VIII 1939 dela fetele Maria Mihes din Breaza și Stoica Paraschiva din Arpașul de sus
Culegător Ilarion Cocișiu

—xoxoxoxo★oxoxoxox—

TULNICUL

Cine n'a trăit în Țara Moților nu știe ce este tulnicul în viața sufletească a românului. Sunetul lui — în această regiune — nu este prelung, ci specific: sacadat. Parcă varietatea naturii îl vrea așa. În Țara Moților nu cântă toată lumea — adică oricine, indiferent de sex; indiferent de vârstă da, dar indiferent de sex nu. Căci numai femeile sunt acelea care zic din tulnic, dar mai ales fetele. Fetele cântă dela o vârstă foarte fragedă și anume chiar dela 4 ani și jumătate. Copiii și bărbații în genere niciodată nu cântă. De unde această exclusivitate de cântec din bucium a femeilor în Țara Moților? Va putea oare istoria sau tradiția să ne lămurească, sau ne vom mulțumi să punem exclusivitatea aceasta în legătură cu preocuparea femeei în lipsa bărbatului veșnic călător?

Când oare, atâtea taine ale vieții noastre sufletești, vor fi cunoscute?

Tulnicul, podoaba Moților, dar și tovarășul singurătății lor...

F. TIMOC

„Filarmonica"

Astă seară, are loc în sala „ARO" Concertul simfonic Solemn, în amintirea tragicei nopți de 29/30 Noembrie.

Programul concertului executat de orchestra „Filarmonica" cu concursul corurilor „Academiei Regale de Muzică" și „Operei Române", sub conducerea d-lui Nicolae Brânzeu, se va deschide cu cântecul Bradului, cântecul care însoțește ritualul românesc al înmormântării unui tânăr.

Restul programului, este compus din cântece românești de caracter eroic și solemn.

La acest concert solemn, iau parte persoanele invitate de ministerul educației naționale, cultelor și artelor.

★

Viitorul concert simfonic al „Filarmonicei", va avea loc Duminică, 8 Decembrie, ora 11 dimineața, în sala „Aro".

Programul acestui concert va fi executat sub conducerea d-lui Antonin Ciolan, fost director al Concertelor Simfonice din Iași și dirigintele al Operelor din Dresda și Viena.

In program: Beethowen, Wagner, Zirra.

PRIMA EXPOZIȚIE DE ARTA LEGIONARA

Căpitanul dând autografe la Casa Verde

Se ajunsese la ultimul planșeu. Eram în biroul Căpitanului. Împlinindu-se zece ani de când a luat ființă Legiunea, Căpitanul fixase data sărbătoririi acestui eveniment și instituise o echipă care să organizeze o expoziție documentară a întregei activități legionare. Echipa este formată din camarazii: Duiliu Sfințescu, Haig Acterian și subsemnatul. Toată partea documentară se sprijinea pe arhiva camaradului Fănică Anastasescu, înșiruită în vitrine amenajate ad-hoc în sala principală. Centrul Studențesc, deasemenea își organizează un compartiment al său. Camaradul Voicu Popescu se îngrijește de măriri fotografice și de sortarea întregului material fotografic documentar. La parter se rânduiau organizațiile de legionare cu lucru de mână și artă decorativă. Mulți au fost cei ce-au contribuit la reușita acestui moment din viața Legiunii. Acum mă voiu opri numai la ceea ce a format secția artistică a acestei expoziții.

Prima expoziție de artă legionară nu e organizată de un juriu, ci de un conducător. În această calitate triez materialul plastic ce-l aveau din prisosință. Hotărîse cine să expună. În sala principală, ca simbol al sensului luptei dusă de mișcare, fixez un tânăr luptător, opera sculptorului Dumitru Anastase. Pe peretele principal se află mărit chipul Căpitanului, în dreapta Generalul Cantacuzino. Pe peretele din stânga Moța Marin și Sterie Ciumeții. În colț Arhanghelul românesc, simbol al mântuirii neamului. Ca străjuitor pe fațada sediului am fixat Arhanghelul cu scutul. Toate acestea au trebuit să le fac în câteva zile. Pentru tot ce am făcut atunci, am avut ajutorul neprețuit al camaradului Valentin. În sala de jos, unde Căpitanul a fixat expoziția de pictură, am dat loc pe panoul principal, lucrărilor camaradului Zlotescu, artistului legionar de mare viziune și puritate, în dreapta și stânga camarazilor Valentin și Vânătoru.

Dintr'un început criteriul ce l-am avut a fost calitatea. Îmi amintesc și astăzi... stam și lucram — desenasem complet capul Căpitanului. Căpitanul vine, se uită, zâmbește și-mi spune:

— „Ce faci Pictore?" — Chipul, Matale, Căpitane.

— „Eu sunt?" — Da, Căpitane.

— „Dacă zici tu, Pictore, așa să fie".

Și Căpitanul a plecat — mulțumit. Expoziția se arăta să fie așa precum o văzuse.

În sala de jos în afară de chipul Căpitanului și a lui Moța, se vedea un început de tipologie legionară, ieșită din mâna camaradului Zlotescu și a subsemnatului. Parcă văd și astăzi profilul de efigie al Nicadorilor, scenele din Spania ce ilustrau cartea lui Bădița Neculai, Chipurile lui Vasile Marin, Tudose Popescu, Sterie Ciumetti, afișele din campania din 1933, cum erau așezate pe pereți și cum trezeau comentarii îmbucurătoare.

Astăzi o asemenea expoziție, după ce s'a ajuns la decorarea Bucureștilor și Iașului, în proporțiile văzute, îți trezește o plăcută aducere aminte. Condițiuni technice de altă natură se cer pentru reușita unei manifestațiuni similare. Viziunea plastică a evoluat în ritmul mișcării. Dela tânărul voinic din expoziția din 1937 la Arhanghelul cu spadă și cumpănă de pe frontispiciul sediului, dela tablourile ce le atârnam de pereți, la viziunea frescei ce va împodobi fațada sediului, dela Arhangelul, chip de renaștere, la Arhanghelul biruitor, ortodox și 'n deosebi românesc.

În această viață de luptători și factori de creație s'a ajuns la închegarea unui mănunchiu de arhitecți, sculptori, pictori care în spiritul de ecumenicitate al trăirii legionare nu mai creează separat, ci în echipă. De aici și proporțiile de realizare sunt altele. Un cuib legionar e un bloc ce-și are unitatea și disciplina sa, tot astfel o echipă legionară de arhitecți, sculptori, pictori, trăind și luptând într'un același scop prin viața, zi de zi, pusă în slujba legiunii, ajung la o concepție unitară, la o trăire unitară, la un tot organic de arhitectură, sculptură, pictură. Dacă acest fenomen ce trebue să se întâmple nu-l vedem întru totul, e că suntem robii încă unei lumi anterioare, în care am trăit. „De această tragedie nu pot scăpa decât cei cari n'au cunoscut aproape de loc lumea veche și care am scăpat astfel de îmbrățișarea ei veninoasă, de infiltrările ei dizolvante și persistente." 1)

Pentru un artist legionar viața sa personală trece pe al doilea plan, drumul său este cot la cot cu al camarazilor săi „marele drum dureros al jertfei pentru binele altora, pentru binele Neamului, pentru slujirea lui Dumnezeu" 2). Esențialul este un element interior sufletesc al artistului luptător legionar, *confundarea vieții personale cu idealul colectiv în care se află.* Artistul legionar în luptă cu materia căruia-i dă viață, trebue să iasă biruitor, trebue să facă acel salt din egoismul individual, care a alungat arta în acel cerc restrâns al inițiaților.

Arta eșită din echipă, este pentru toată oastea, din care această echipă face parte. Frumosul fiind plăcut lui Dumnezeu, fiind însăși adevărul, trebue adus și înfățișat tuturor acelora care îi urmează vrerea. Vom trece deci la o artă sobră, aspră, monumentală.

„Neamul are:
1) Un patrimoniu fizic;
2) Un patrimoniu material,
3) Un patrimoniu spiritual.

„Dar cea mai mare însemnătate o are patrimoniul său spiritual, pentru că numai el poartă pecetea eternității, numai el străbate peste toate veacurile" 3).

Mișcarea legionară fiind pe linia neamului, ea trebue să creeze în acest spirit, pe această linie. Arta legionară fiind una din pecețile patrimoniului spiritual ea trebue să dea rodul talantului pe care Dumnezeu l-a sădit în neamul nostru, de care trebue să răspundă. Ea trebue să creeze în spiritul legendei celor „nouă meșteri mari, cu Manole zece" în spirit de echipă.

Unitatea în artă este cuibul, care trebue să ajungă expresia unui atelier, în care toți membrii conlucrează la desăvârșirea unei opere.

Din munca noastră se ridică
Măreț locaș în sus, spre cer,
Spre fericirea țării noastre,
Și cinstea Gărzilor de Fier.

Alexandru Basarab

1) Ion I. Moța, Cranii de lemn.
2) Ion I. Moța, Idem.
3) C. Z. Codreanu, Pentru Legionari.

Teatrul „Luptă și Lumina" (fost Muncă și Voe Bună)

Mâine, Vineri (Sf. Nicolae), Sâmbătă și Duminică, la ora 3 d. a., matineuri pentru copii cu minunata comedie în 5 tablouri a lui Marin Iorda „**Lada cu minuni**", pusă în scenă de Panait V. Cotlescu.

În fiecare seară la ora 8.30, marele succes „**Soacra și nora**" comedie în 3 acte și 11 tablouri de Carlo Goldini. Un spectacol excepțional, care se bucură de o montare și distribuție deosebită.

Direcția de scenă: Victor Ion Popa.

Interpreții: Maria Mohor, Elena Body, Ștefania Popescu, George Ilieșcu, Cesar Rovințescu, Gh. Damian, Valentin Gustav, Nic. Mihuță, Gh. Popa Mija, Ion Gheorghiu.

În turneu: „**Blana de biber**" în reprezentații de seară și „**Micul Lord**" în matineuri pentru copii.

Muzică

Despre problema creației muzicale românești

Veacul trecut al istoriei noastre se caracterizează printr'un mare efort de adaptare la formele politice și culturale ale occidentului.

Ca și în domeniul politic, social, literar, etc., și în muzică nevoia unei asemenea adaptări nu întârzie să se arate.

Tinerii noștri studioși, înapoiați din străinătate cu cele mai frumoase impresii muzicale, precum și diferitele trupe de operă, italiene sau germane, care au trecut în turneu prin țara noastră, contribuind în mare măsură să trezească gustul publicului pentru această minunată artă.

Scopul acestora era în primul rând, formarea instrumentiștilor și cântăreților necesari unor reprezentațiuni și manifestațiuni muzicale proprii.

Prea puțini au fost aceia cari s'au gândit la problema creațiunei muzicale românești.

Cu toate acestea nu putem spune că nu au existat și unele încercări de compozițiune românească. Dar acestea, cum era și natural, s'au datorat mai întâiu profesorilor de conservator, străini în majoritatea lor, cum au fost: cei doi Wachmen, cei doi Caudella, Flechtenmacher și alții, cari au scris muzică de operetă și vodeviluri în stil mai mult sau mai puțin românesc. Aceasta e către sfârșitul veacului trecut. Autori români, propriu zis, am avut în special în domeniul muzicei corale, ceva mai târziu, când se iviră primele elemente dotate, formate fie în Conservatoarele noastre, fie în cele din străinătate, dar care înțeleseră că adevăratul izvor de inspirație este muzica populară susceptibil de frumoase realizări artistice.

Printre aceștia ne mărginim să cităm pe Kiriac, Dima, Vidu, Cucu, ca pe cei mai reprezentativi ai acestei școale, devizi de minore de altfel. Nu este în intențiunea mea de a face acum un istoric al scurtei noastre evoluțiuni muzicale și nici de a privi sub aspect critic tot ce a putut rămâne de pe urma eforturilor depuse, ci numai de a schița un paralelism comparativ între ceeace s'a făcut în literatură, plastică pe deoparte și în compozițiunea muzicală pe de alta, arătând cât de dezastruoasă a fost cunoscuta noastră nepăsare oficială în special pentru aceasta din urmă.

Intr'adevăr dacă statul a făcut unele eforturi pentru sprijinirea muzicei, acestea s'au îndreptat spre execuțiunea muzicală iar nu spre creațiunea muzicală.

Subvențiile mai mult sau mai puțin importante pe care le-a acordat serveau la susținerea teatrelor *muzicale* și a orchestrelor filarmonice. Nici un ban nu a fost destinat de pildă creerei unei edituri muzicale. Nimic nu s'a făcut pentru încurajarea compozitorilor, nimic pentru ajutarea lor, pentru asigurarea existenței lor.

Societatea Compozitorilor Români, acest simulacru de instituție, a fost nevoită s'o încurajeze și s'o cultive sub auspiciile ei pentru motivul că este mai comercială și mai producătoare de fonduri. Iar în timpul acesta muzica serioasă strivită între cartoanele unor așteptări zadarnice a fost nevoită să lâncezească, sau să nu se nască.

Pe când în literatură putem vorbi de existența unui clasicism românesc, în muzică din nefericire n'o putem spune. Căci literatura noastră muzicală cultă românească numără până în prezent prea puțini autori și prea puține lucrări de seamă, reprezentative, care să poată figura onorabil în repertoriul universal.

Și când spun aceasta nu mă refer la acei compozitori români pe care i-am avut sau îi avem și care sub influența educațiunei muzicale primite au uitat (sau nu au știut niciodată) că oricât ar vrea să scrie franțuzește sau altfel nu vor reuși în cel mai bun caz decât să realizeze unele admirabile pastișe franchiste, faureene, wagneriene, brahmsiene sau debussyste, — ci mă relev la acei compozitori și la acele lucrări care reprezintă cu adevărat ceva din geniul muzical românesc, în care se afirmă ceva din stilul și psihologia muzicală românească, — mă refer la acele lucrări culte care se numără pe degete și care încetând să fie populare continuă totuși să rămână naționale.

Este trist să gândim la această sărăcie, noi cu un folklor foarte bogat, cu multă și autentică muzicalitate dar este și mai trist să știm că prea puțin s'a făcut pentru recuștigarea unui timp atât de îndelungat pierdut.

Exemplele diferitelor școale naționale muzicale ce s'au produs la mai toate popoarele din Europa nu ne-au lipsit dar nici nu ne-au folosit prea mult.

Ne-am mărginit să ne spunem că muzica este o artă grea și inaccesibilă oricui și nici nu ne-am întrebat dece. Și prea puțini au fost acela cari au înțeles într'adevăr cum stau lucrurile.

Or, tocmai absența unei abundente literaturi muzicale culte și serioase românești a îngreunat dacă nu a făcut chiar imposibilă o reală și autentică educațiune muzicală polifonă a marelui public.

De aci o serie întreagă de consecințe. Publicul, lipsit de o asemenea educațiune, nu poate înțelege nici muzica clasică occidentală. Concertele sau operele, destul de puține la număr, sunt anemic frequentate, iar statul se vede nevoit să le subvenționeze.

O educațiune muzicală a marelui public este necesară din toate punctele de vedere. Dorim cu toții acest lucru dar nu ne întrebăm cu ce. Ce-i oferă actuala compozițiune românească pentru ca nivelul său de înțelegere să-i poată fi ridicat? Rapsodii? Atâta ajunge?

Ne mulțumim să orchestrăm cântecul popular, să-l sucim, să-l răsucim, (adică de cele mai multe ori să-l deformăm), crezând că astfel am reușit să realizăm o operă cultă românească. Îmbrăcându-l într'o haină meșteșugărească ne închipuim că am făcut lucru mare!

Dacă Eminescu ar fi făcut acelaș lucru în literatură la ce s'ar fi redus opera lui?

Compozitorii noștri trebue să se inspire din structura folklorului nu pentru a-l imita aidoma ci pentru a elabora în sensul lui, la un nivel superior, *artistic și valoros, ținând seamă de toate condițiunile artei pure muzicale, universal valabile.*

El trebue să se desbare de acea prejudecată dăunătoare datorită căreia se crede că stilul românesc nu este susceptibil de înalte realizări sau datorită căreia cei mai mulți își fac un punct de onoare din a fi socotiți adepți ai cutărei școale sau cutărui autor... modern.

Oricât am încerca să eșim din pielea noastră nu vom reuși să fim decât fericite copii — în cel mai bun caz — ale unor originale ce nu se apartin.

Acest ideal steril inutil și eronat trebue părăsit de către unii din compozitorii noștri. Iar corespunzător la partea lor de răspundere, statul ca un *înțelegător — altfel astăzi decât eri —* al problemelor artistice naționale să-și rezerve partea sa de contribuțiune efectivă și hotărîtoare.

Sunt că există o convingere în mintea învechită a multora conform căreia geniul când există ese singur la suprafață, el nu se lasă înăbușit ci se afirmă chiar împotriva societății, etc. etc., etc.

Făcând abstracție de cinismul pe care-l conține o asemenea prejudecată, asasină prin indiferența ei, trebue să subliniez falsa sa aparență de adevăr. Căci dacă societatea nu poate determina apariţiunea unui geniu, ea îl poate distruge totuși înainte de vreme, mai înainte de a se fi putut realiza pe deplin. Și trebue să mai adaug cât de necesară este longevitatea în artă? Cât de prodigioasă devine vârsta de 40 de ani mai cu seamă în compozițiunea muzicală, datorită experienței și technicei acumulate, aprofundărei și maturizării spirituale a artistului.

Ar fi să continuăm o eroare dacă cel puțin deacum înainte nu am ține seamă de asemenea probleme pe care foarte mulți obișnuesc să le trateze cu ușurință, socotindu-le prea secundare și prea terestre față de natura divină a artei.

Dar vremea nălucilor a trecut. A trebuit să treacă, căci prea mult timp s'a pierdut în van. Statul legionar conștient de ceeace este valoare spirituală trebue să-i creeze acesteia condițiuni cât mai favorabile de existență, de desvoltare, de manifestare și de realizare deplină.

Altminteri adevărate comori, grădini ale sufletului omenesc, daruri divine, pot fi veștejite sau pierdute pentru totdeauna.

Și în domeniul compozițiunei muzicale românești în care s'a făcut atât de puțin, trebue să admitem că asemenea anonime pierderi au fost destule, prea destule până în prezent.

N. Buicliu

O scurtă privire asupra evoluției antropologiei în România

de dr. CONSTANTIN C. VELLUDA
Conferențiar la Facultatea de Medicină Cluj

Cercetările antropologice la noi în țară, ținând seamă de bogatul material de studiu pe care ni-l oferă poporul român, sunt extrem de reduse. Numai după război și în special în ultimii ani, aceste cercetări au devenit mai frecvente și în acelaș timp s'au îndreptat și asupra materialului viu, a țăranului, din diferitele regiuni, neglijat cu totul până acum. Cercetările anterioare, dacă exceptăm o parte din cele ale lui E. Pittard se refereau mai mult la antropometrie.

De aceea nu e de mirare penuria de informații antropologice la un popor cu un atât de bogat material de studiu.

Probleme de un interes biologic capital, care să contribue la cunoașterea poporului român cum de exemplu cea a compoziției lui rasiale, a proprietăților lui serologice, a complexului pigmentar, a tipului constituțional, etc., până acum câțiva ani nici nu erau studiate, de aceea atâtea probleme legate de [illegible] lui, erau cu totul necunoscute.

În prezentul articol nu cred lipsit de interes a face pe scurt, câteva considerațiuni asupra evoluției cercetărilor în acest domeniu.

Împreună cu prof. V. Papilian 1) am împărțit evoluția antropologiei la noi în trei perioade.

Prima perioadă se referă la vechile publicații, condiționate de un interes didactic și de vulgarizare. Noțiunile de antropologie erau amestecate cu cele de științe naturale și anatomie, primele fiind foarte sumare.

Astfel la 1830, apare la Buda „Antropologia sau scurtă cunoștința despre om și despre însușirile sale, tâlcuită și întru acest rând adusă de Pavel Vasici Ungureanul și medicinei doctor" în care se găsesc mai multe date de anatomie și fiziologie și câteva noțiuni de rasă, constituție și temperament. Ea e un tratat tradus din ungurește, după Gordon (Crăiniceanu, Biologia).

În Istoria naturală a d-rului I. Gh. Cihak profesor de istoria naturală la Academia din Iași (1837) găsim deasemeni descrierea omului și raselor umane (Caucaziană, Mongolică, Etiopică, Malaezi, Americană).

Tot acestei perioade aparține: „Oglinda înțelepciunii" cuprinzând cunoștința enciclopedică, cuprinzătoare de antropologie și cosmologie spre aflarea puterii omului și ale naturii de *Ștefan Vasiliu Episcopescu*, tipărită în București în 1843. De asemeni „Curs elementariu de antropologie și medicină populară practică" a lui A. H Bereș (București 1863).

După cum vedem în această perioadă nu putea fi vorba de contribuții personale.

A doua perioadă. — Pentru prima oară putem spune, apar lucrări științifice în sensul actual al științei antropologice, făcute de I. Copernicki, [illegible], Obedenariu, (citat după A. Boerescu și E. Pittard).

Cercetările primilor doi se referă la studiul câtorva cranii de țigani. Cele ale lui Obedenariu (1872—1874) asupra craniilor de români, căutând să arate că românii sunt de origine celtică (Boerescu).

Weisbach tipărește în 1864 lucrarea „Beiträge zur Kenntnis der Schädelformen Oesterr.-Völker" punând pe români în legătură cu Albanezii.

O serie de cercetători maghiari (Lenhossek Josef, Henrik Gh., Pohl, Török Aurel, David Eugen) studiază deasemeni între 1875 și 1911 și craniile de români din Transilvania; iar E. Pittard studiază pe românii din Macedonia (A. Boerescu), și [illegible] pe cei din Bulgaria (E. Pittard). Dintre aceștia Török Aurel care a studiat pe oamenii vii, găsește o hiperbrahicefalie a craniilor la români.

O eră nouă începe însă și la noi, cu A. Obregia, Mina Minovici, N. Minovici, dr. V. Gomoiu, O. S. Lecca și Pittard.

A. Obregia introduce antropologia în studiul psihiatriei, M. și N. Minovici în cea a criminalității, O. S. Lecca insistă în cercetarea caracterelor rasiale prin folosirea analizei antropologice.

Lucrări mai ample și sistematice face însă E. Pittard. Acesta în 7 campanii antropologice începute în 1899, întreprinse în România, studiază craniile românești din diferitele mănăstiri și muzee, publicând treptat cercetările sale în diferite reviste de specialitate dintre acestea mai ample sunt: „Contributions à l'étude anthropologique des Roumains en Roumanie" (1906) ca și „Les Crânes Roumains. Résumés de nos connaissances actuelles" (1912).

Tot acestei perioade aparține teza lui A. Boerescu (1917) unde în afară de o punere la punct a technicei antropologice, găsim și un studiu al craniului român în comparație cu diferite cranii streine.

A treia perioadă este însă adevărata perioadă productivă de antropologie românească. Ea începe după război, progresând din ce în ce până azi. Noua așezare a poporului român, a impus oamenilor de știință datoria a se ocupa în mod sistematic de imensul material aflat în țara noastră. Cercetările mai ample și mai sistematice abordează deasemeni și celelalte probleme antropologice, neglijate ca de pildă grupele sanguine, tipurile constituționale etc.

Din această perioadă menționez: Publicațiile *Prof. E. Pittard* singur sau 'n colaborare, se referă la un foarte bogat material, adunat din Moldova, Muntenia, Dobrogea, Transilvania.

Dintre acestea cea mai importantă lucrare este „Les Peuples des Balkans". Din aceste lucrări autorul trage concluzia că poporul român își are obârșia sa rasială în solul preistoric al ținutului și mai puțin influența sângelui străin al migrațiilor.

Școala clujană are un mare merit, căci prima inițiază și întreprinde o serie de cercetări asupra românilor ardeleni.

Astfel *Prof. V. Papilian* încă din 1920-1923 publică rezultatul cercetărilor făcute, cercetări pe care le-a continuat până azi, singur sau în colaborare cu C. Velluda, N. Bumbăcescu, D. Negoescu, O. [illegible], V. Preda, C. Ațănescu etc. Între 1937-1940 V. Papilian și Velluda organizează cercetări în satele din munții Apuseni, publicând de curând (1940) rezultatele acestor cercetări la moții dintre Arieșe *).

Prof. I. Moldovan, Dr. I. Făcăoaru, O. Comșa, P. Râmneanțu, aduc multiple și fecunde contribuții, prin diferite cercetări pe teren, în care problema antropologică la noi e abordată pe toate fețele ei, inclusiv pe cea biometrică și comparativă.

Dintre aceștia *I. Făcăoaru* cel dintâi a întreprins cercetări diagnostic rasiale la români asupra populației rurale de ambele sexe (1934) ca și din diferitele categorii sociale, iar *P. Râmneanțu* publică în editura Institutului Central de Statistică (1938) „*Elemente de Biometrie medicală și statistică vitală*". Acest manual pune la îndemâna tuturor cercetătorilor în această materie datele pentru utilizarea unei metode cât mai științifice în elaborarea și utilizarea materialului cules.

Buletinul Eugenic și Biopolitic redactat de Prof. Moldovan, servește acelaș scop.

S. Manuilă, Gh. Popoviciu, P. Râmneanțu cercetează în special problema etnică și rasială a românilor din Transilvania pe baza compoziției serologice a sângelui; M. Kernbach și V. Hurghișiu se referă la latura medico-legală și ereditară. Primii doi stabilesc pentru prima dată (1924) indicele sanguin la Români, iar P. Râmneanțu întreprinde o nouă anchetă serologică în S. E. Transilvaniei în special asupra secuilor 2).

La București, școala *Prof. Fr. Rainer* întreprinde încă din 1927 deasemeni o serie de cercetări foarte fecunde în diferite regiuni ale țării 3).

Dr. Gh. Banu pe de altă parte împreună cu o serie de colaboratori se ocupă de toate aspectele problemei antropologice, publicând în Revista de Igienă Socială, creată de el, rezultatul acestor cercetări.

La Iași *Prof. I. Botez*, O. Necrasov, fac asemenea cercetări în Moldova de Nord, Basarabia și Bucovina. Toate aceste cercetări dau la iveală un bogat material din toate domeniile antropologiei, contribuind astfel la cunoașterea din ce în ce mai bine a etnicului și specificului românesc 4).

Necesitatea cunoașterii poporului român, prin această disciplină, se impunea tot mai mult.

Pe când în alte țări, cercetările antropologice prin contribuția lor, izbutise a depista și fixa originea, tipul și caracteristica etnică a acestuia, la noi veneau streinii pentru a face cercetări la fața locului, căci în hărțile antropologice ale Europei, România era însemnată aproape totdeauna cu alb, „necunoscut". E. Pittard în „Les races et l'histoire" 1924) 5) scrie textual: „Quelle belle étude anthropologique il y aurait à faire en Roumanie. Après l'avoir entreprise au cours de plusieurs voyages, je n'ai pas encore renoncé à la poursuivre, mais pourquoi un érudit roumain ne se mettrait-il pas lui-même à la besogne?

Dacă mai considerăm și importanța capitală pe care o constitue pentru un popor conștiința sa națională prin care el se afirmă și persistă în [illegible]

Acestor necesități le-a răspuns Clujul prin înființarea în 1933 a „*Societății Române de Antropologie*", din inițiativa și sub președinția *Prof. Dr. V. Papilian*, și aceleași motive au determinat Institutul Social Român, să înființeze în Martie 1935 și o secție de: „*Demografie, Antropolo-*

*) „Cercetări antropologice asupra moților dintre Arieșe". Acad. Română. Memoriile secțiunii științifice Seria III. Tom XV. Mem. 19.

1) V. Papilian et C. Velluda: L'historique de l'Anthropologie en Roumanie. — C. R. du Congrès Intern. d'Anthropologie. Buc. 1937.

2) Cercetări asupra originei etnice a populației din sud-estul Transilvaniei pe baza compoziției serologice a sângelui. „Bul. Eugenic și Biopolitic" Nr. 1, 2, 3 — 1935.

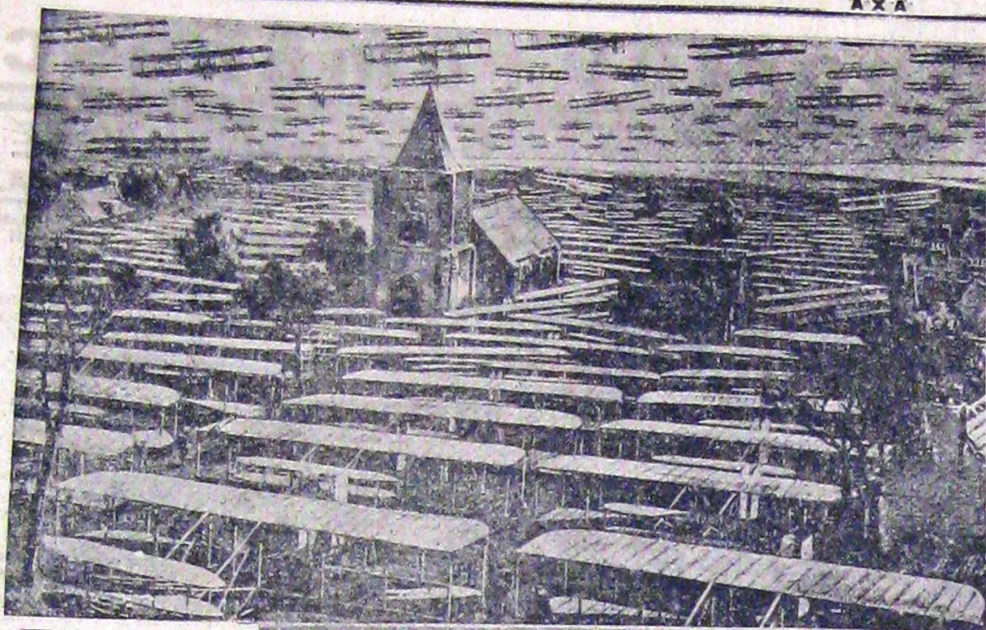
3) Enquêtes anthropologiques dans trois villages Roumains des Carpathes. Buc. 1937. Imprimeria Centrală.

4) Doritorii de a avea bibliografia lucrărilor apărute pot consulta lucrarea deja citată: Papilian și C. Velluda: L'historique de l'Anthropologie en Roumanie. C. R. du Congrès Internat. d'Anthrop. Buc. 1937; deasemenea și în lucrarea aflată sub presă „Istoricul antropologiei în România" completată până în Septembrie 1940.

5) La Renaissance du Livre. Paris.

decursul veacurilor, înțelegem bine pentru ce țările de înaltă și veche cultură ca Italia și Germania au pășit la purificarea etnicului lor după ce antropologia le-a arătat calea de urmat.

(Continuare în pag. 6-a)

Loviturile pe care Anglia le primește „în valuri succesive" din partea temerarilor aviatori germani, furnizează — în afară de prăbușirea totală și inevitabilă care nu va întârzia să se producă — un material ilustrat utilizat de întreagă presă mondială.

Imaginile dezastrului, vorbesc singure, autentificând fără drept de desminţire, fraza dură a comunicatelor oficiale.

Asta se petrece astăzi, în momentul când escadrilele Marelui Reich german, presară moarte, ruine și pustiu, în capitala ceței și a izolării depe malurile Tamisei.

Pentru a împleti documentarele imagini ale epocilor, redâm mai sus un extrem de interesant clișeu: in 1908, consilierul Rudolf Martin, își permitea să publice — jicnind desigur profund mândria milenară a Marei Britanii — un proect în care își imagina Anglia atacată de numeroase avioane cari ar urma să pregătească debarcarea trupelor de ocupație.

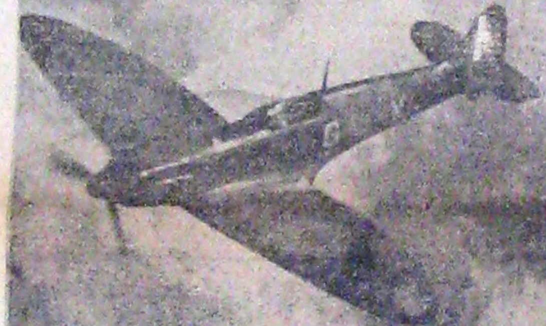
Hohotul de râs pe care l'a stârnit atunci imaginația poetică a consilierului în cercurile conducătoare ale Angliei, a fost imens.

S'au amuzat de el, toți insularii, reluându-și austeri și calmi, ocupațiile.

ASTĂZI proverbul sănătos că cine „râde la urmă râde mai bine", se adeverește din plin.

Anglia este invadată.

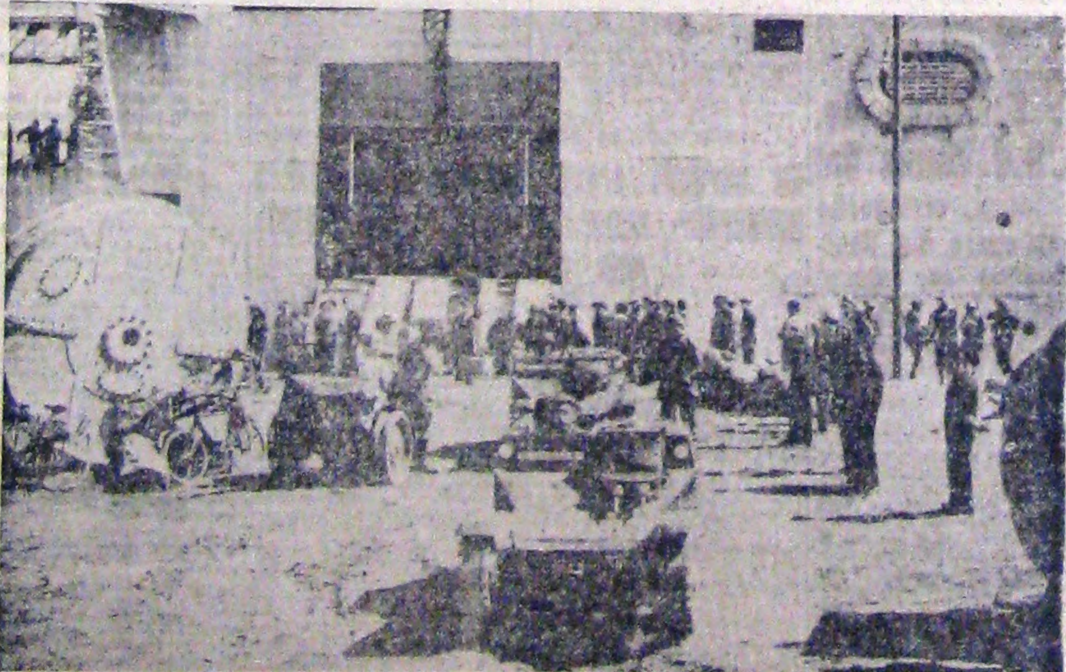
Bombardierele germane — după cum se văd clar — au reușit să strice hazul din 1908, Londonezii trăind zile întregi sub pământ, asemeni cârtițelor...

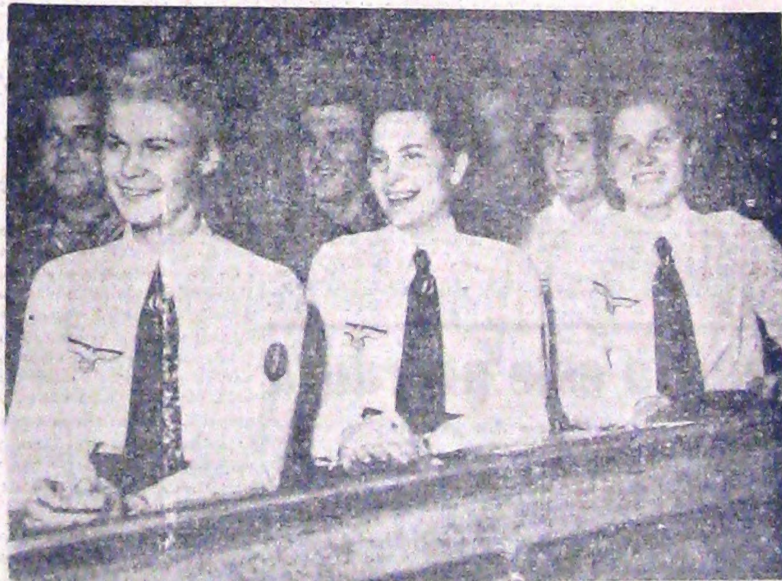
Unul din crucișetoarele italiene care a luat parte la bătălia navală de lângă insula Sardinia

AXA în război

Dârza contra-ofensivă începută de trupele italiene pe toate fronturile din Grecia, a avut un efect distrugător asupra trupelor grecești.

Materialul de cea mai bună calitate al diviziilor motorizate pe care le vedeți în fotografia noastră, este foarte rezistent, asigurând neintârziata victorie armatelor imperiului.

Pe fronturi, nu se întâlnesc numai chipuri aspre, cadențe dure în marșul care răpăe peste înși...

Detașamente de actori cari au misiunea de a distra soldații, vizitează soldații germani depe fronturi, dând reprezentații vesele. Artistele germane pe cari le vedeți în fotografie, s'au încadrat și le în această nouă disciplină.

INDIILE sunt în mare FURTUNA

Telegrame laconice, au anunțat recent mișcări serioare in Indii, venind din nou pe prim plan, Mahatma Gandi și ceilalți adepți ai otei lui.

Unul din aceștia — poate cel mai apropiat — este Nehm, a cărei fotografie o dăm alături.

După o întrevedere cu Gandhi, autoritățile britanice au dispus arestarea acestuia.

Faptul este destul de concludent, arătând marea tensiune care stă între partidul național hindus și autoritățile engleze.

Spectacolele Capitalei

STUDIO (Piața Amzei): „Capul de râței".
REGINA MARIA (Spl. Independenței): „Papa se instruește".
LUPTA ȘI LUMINA (Str. Uranus): „Soacra și nora".
SĂRINDAR (Sărindar): „Fritz și Frantz".
COMOEDIA (Pasajul Comedia): „Tâlharii".
SAVOY (Calea Victoriei): „Târgul sărutatului".
TEATRUL ION VASILESCU (Pasaj. Comoedia): „Suflet candriu de papugiu".

CINEMATOGRAFE

ARO (Bd. Tache Ionescu): „Inima unei Regine" cu Zarah Leander și jurnal.
CAPITOL (Bd. Elisabeta): „Manon Lescaut".
ROXY (Str. Lipscani): „Pygmalion" cu Leslie Howard și Wendy Hiller.
REGAL (Bd. Elisabeta): „Condotierii" și Jurnal U.F.A.
A.R.P.A. (Bd. Elisabeta): „Robinson" și jurnal.
SCALA (Bd Take Ionescu): „Umbra trecutului" cu Priscila Lane. Jurnale de actualitate.
PALAS BOULEVARD (Bd. Elisabeta): „Cei patru cavaleri" și „Vulpea argintie".
FEMINA (Bd. Elisabeta): „Destry" cu Marlene Dietrich.
FORUM (Bd. Elisabeta): „Vreau să-mi înșel bărbatul" și „Balalaica".
SAVOY (Cal. Victoriei): „Dragostea mea te cheamă" și „D-l și d-na detectivi".
BIRUINȚA (Bd. Elisabeta): „Cocoșatul dela Notre Dame" și „Ce știi tu ce-i soacră-mea".
ELYSEE (Str. Doamnei): „Căpitanul Mollenard" și Revista „Elysée Petrece".
FRANKLIN (Franklin): „Ultima noapte" și „Oglinda vieții".
Nordului"; „Bulu" și ansamblul de reviste Georgescu-Iași.
CARMEN (Dudești): „Femei" și „Shirley salvează America".
DICHIU (Str. Română): „Plăcerea nebunilor" și „Maria Walwska".
BARCELONA (Str. Măgurele): „Vin ploile" și „Revista Revistelor".
DACIA (Șos. Ștefan cel Mare): „Sacrificiul unei femei" și „Invitația la dans".
ILEANA (Str. Avrig): „Casa de corecție" și „Secretul".
FLORIDA (Bd. Ferdinand): „Îngeri cu fețe murdare" și „Allo Jannine".

OMNIA (Șos. Schitu Măgureanu): „Pantera neagră"; „Campania din Polonia" și trupa Titi Mihăilescu.
DIANA (Griviței): „Salvatorii Vestului" și „Gibraltar" și artiști.
BITOLIA (Bd. Elisabeta): „Vrăjitorul din Oz" și „S'au cunoscut și s'au iubit".
MARCONI (Griviței): „Stânca de mărgean" și „Nevestele șirete" și trupa M. Nedelanu și M. Bejan.
VOLTA-BUZEȘTI (Buzești): „La răscruce de vânturi" și „Strigoii plictisiți" și jurnal de războiu german și italian.
LIA (Griviței): „Sora de noapte" și „Procesul Mariei Lafarge".
MARNA (Griviței): „Vorbește-mi de dragoste". „Cei patru cavaleri" și trupa Titi Mihăilescu.
ALCAZAR (Rahovei): „Pygmalion"; jurnal și trei completări.
AIDA (Rahovei): „Fetițele au crescut" și „Călăreții destinului".
IZBANDA (Văcărești): „Dincolo de ziduri" și „Femeia care primește palme".

Știri municipale

Primăria Municipiului pune la dispozițiunea funcționarilor săi, contra cost, următoarele alimente:
Cartofi cu lei 5 kgr.
Morcovi cu lei 5.25 kg.
Păstârnac cu lei 6.75 kg.
Fasole albă cu lei 19 kg.
Varză cu lei 4 bucata.
Tablourile cu cantitățile necesare personalului se vor întocmi de șefii serviciilor respective.

★

Incasările făcute cu concursul gardienilor dela punctele de taxare (gări, vămi, percepții comunale, piețe, etc.) însumează suma de lei: 1.269.683 în ziua de 29 Noembrie; lei 793.066 în ziua de 29 Noembrie și lei 388.982 în ziua de 30 Noembrie.

★

D. Ion Buzdugan a fost angajat pe ziua de 1 Decembrie, ca supraveghetor suplimentar la Direcțiunea planului de sistematizare, cu o retribuție de 180 lei pe zi.

★

D. Codrescu Emil, doctorand în litere secția istorică, refugiat din Cernăuți, a fost angajat pe ziua de 1 Decembrie ca referent suplimentar la Muzeul Municipal, cu o retribuție de lei 200 pe zi. Numirea este valabilă până la 31 Martie 1941.

★

D. Dumitru Dumitriu, a fost reprimit în serviciu pe data de 1 Decembrie, în postul bugetar de șofeur cl. II-a, cu salariu lunar brutto de lei 5000.

Luni, 9 Decembrie are loc adunarea generală a Soc. de Gaz și Electricitate. Pe lângă satisfacerea formalităților impuse de decretul-lege privind conducerea societăților anonime, se vor discuta și chestiuni în legătură cu reorganizarea societății.

★

D. prof. I. G. Vântu, primarul general al Capitalei a dispus să se acorde avansurile necesare direcției economatului pentru repararea localurilor școlilor primare, deteriorate de cutremur.

★

Oficiul de închiriere înființat de primăria Municipiului București, conform decretului pentru ajutorarea sinistraților, funcționează în Calea Rahovei No. 39 (fostul local al primăriei sectorului III Albastru).

★

Brutarii din Capitală au propus, prin Camera de comerț, ca din stocul de făină albă, deținut de numeroși brutari, să se scoată pâine albă de sărbătorile Crăciunului.

—xoxoxoxo★oxoxoxox—

Prietenia nipono-spaniolă se adâncește din ce în ce

MADRID, 4 (Rador). — Corespondentul agenției D. N. B. transmite:

Cu ocazia remiterei, deja anunțată, a unui mesagiu din partea presei japoneze către gazetarii spanioli, președintele comisiunei economice spaniole, reîntors de curând din Japonia unde a întreprins o călătorie de studii, generalul Castro Girona, a pronunțat un discurs în care a insistat asupra amiciției nipono-spaniole subliniind marele interes pe care îl arată Japonia, pentru tot ce este în legătură cu Spania.

D-sa a scos în relief faptul că Japonia este o țară care are un număr extraordinar de mare de gazete. In această țară, — a spus d-sa, — ies de sub tipar 11.000 ziare dintre cari 1.024 sunt cotidiane cu un tiraj de 20.000.000 exemplare.

Numai la Osaka apar, două ziare al căror tiraj depășește 8 milioane de foi.

—xoxoxoxo★oxoxoxox—

Târgurile de mostre dela Viena și Lipsca

PRAGA (Ceps). — Târgul de Mostre dela Viena care se ține între 9—16 Martie 1941 va fi consacrat în special agriculturii, silviculturei și industriei lapteiui. Ofertele firmelor expozante vor fi îndreptate în special trebuințelor sud-estului european. Se așteaptă un mare număr de vizitatori din statele Europei de sud-est.

Pentru Târgul de Mostre dela Lipsca se manifestă încă de pe acum un interes atât de mare, încât cele 24 de pavilioane de expoziție vor fi din nou complect ocupate. 16 state și-au anunțat de acum participarea. Târgul dela Lipsca se va ține între 2—7 Martie 1941.

Anglia este pierdută

(Continuare din pag. 1)

desvoltarea istorică dela descoperirea făcută de Gaius Duilius, inventatorul podului cange, până la generalul italian din timpurile moderne *Douhet* care a făcut doctrina strategică de bază a războiului integral.

Și azi ca și în timpul luptei dintre Roma și Cartagina, luptătorul continental al popoarelor unite este chemat să obțină victoria asupra mercenarului soldat, tip al puterei de exploatare maritimă. Să nu ne lăsăm înșelați de fălfăirea efemeră a puterei de rezistență britanică. Tot astfel s'a întâmplat și în timpul veacului Scipionilor. Cartagina de asemenea a renunțat în ultimul moment, ca și Anglia, la sistemul de mercenari și a chemat tot poporul său la arme.

Roata istoriei prinde Anglia în mișcarea ei amețitoare.

Nu este obiectul acestui articol să explice condițiunile militare ale prezentei lupte. Ele se înrăutățesc din zi în zi pentru Anglia. Acest popor va trebui să plătească îngrozitor pentru legătura sa cu puterile internaționale de distrugere și pentru încercarea făcută cu sânge rece de a împiedica veacuri în șir orice putere care s'a eforțat să închege Europa într'o unitate pentru a opri încercările Angliei de a aduna carne de tun.

Astăzi stă în puterile Führerului și ale Ducelui să nimicească acest popor întunecat și antieuropean, această insulă a intrigilor — așa cum n'a mai fost vreodată nimicit vreunul. Capitularea Angliei și reîncadrarea sa în noul sistem european are să însemne numai un act de grație al Axei. In orice caz noua unitate a Europei despre care am vorbit în timpul prigoanei în cartea mea Europa Eroică, este asigurată.

Marșul naționaliștilor a fost zăbovit mai peste tot, dar mai ales la noi din cauza unei clici de criminali înstrăinați de popor, sprijiniți de ziariști nechibzuiți, care au trăit în visul absurd al unei Axe București-Londra, acea construcție cu întregul străină istoriei, care ducea viața socială către o adevărată anglomanie.

Toate acestea sunt acuma sfârșite. Asupra acestui lucru nu se mai îndoește nimeni: nici odată Anglia nu va mai putea țese înainte intrigile sale internaționale. Formarea Statului Român Legionar înseamnează în ultimul rând un act măreț al renașterei continentale. Deceniile și secolele viitoare se socotesc dublu. Europa eroică a rasei ariene s'a ridicat iarăși inflexibilă și creatoare. Porunca ei străveche se impune omenirei întregi.

Dar aici nu este vorba numai de prețuirea faptelor, ci înainte de toate și de cultură. Popoarele trăesc, după cuvintele nemuritoare ale Căpitanului, nu pentru prezent, ci pentru învierea lor.

Alexandru Randa

Sportul românesc

Un proect
La 15 Decembrie, pe arena din Obor Unirea Tricolor va întâlni o Selecționată a armatei germane din România

In echipa militară vor figura și trei internaționali

Printre soldații germani din România sunt foarte mulți sportivi de valoare.

Cei mai numeroși sunt însă jucătorii de football. Diversele grupuri de armată au susținut până acum mai multe matchuri amicale, cari au arătat că slodaților-footballiști germani nu le lipsesc nici pregătirea technică, nici antrenamentul.

La Ploești și la Târgoviște matchurile dintre echipele locale și diversele formațiuni germane au atras spectatori și au dat spectacole interesante.

Succesul înregistrat de partidele precedente a dat ideea unei întâlniri de mare anvergură.

Ideea a prins și proectul va fi realizat în curând.

LA 15 DECEMBRIE, UNIREA TRICOLOR, CAMPIONUL DE TOAMNA AL ROMANIEI URMEAZA SA INTALNEASCA SELECTIONATA ARMATEI GERMANE DIN ROMANIA.

DE DATA ACEASTA, NU VA MAI FI VORBA DE O SIMPLA INTALNIRE AMICALA MAI MULT AMUZANTA DECAT SPECTACULOASA. MATCHUL DELA OBOR ARE CARACTER DE CERTA PARTIDA INTERNATIONALA.

CU ATAT MAI MULT CU CAT IN ECHIPA GERMANA VOR FIGURA ȘI TREI JUCATORI, CARI AU IMBRACAT INAINTE DE HAINA MILITARA TRICOUL „ALB CU ROȘU" AL NATIONALEI GERMANE, IAR CEILALȚI OPT SUNT MEMBRI AI UNORA DIN CELE MAI PUTERNICE ECHIPE DIN CAMPIONATUL GERMANIEI.

După toate probabilitățile în echipa oboreană va debuta și Bodea, pe care Unirea Tricolor l-a luat dela Gloria din Galați.

El va juca în postul de inter stânga. Ceeace înseamnă că oborenii vor alinia echipa returului de campionat.

DIN TOATE CATE CEVA...

România—Italia la basket-ball

FEDERAȚIA ITALIANA A PROPUS TELEGRAFIC DIRECTORATULUI DE BASKET ȘI VOLLEYBALL, DOUĂ MATCHURI ROMÂNIA—ITALIA, PENTRU IARNĂ, LA ROMA SAU BUCUREȘTI.

Joe Louis din nou în ring

La 16 Decembrie Joe Louis — campionul mondial la toate categoriile — va întâlni pe All. Mc. Coy, la New-York.

La 31 Ianuarie, negrul va boxa cu Red Burman.

Patinatorii români invitați în Germania

In timpul iernii patinatorii români vor avea o activitate internațională intensă.

Ei vor participa la mai multe concursuri în Germania și Italia.

Sportul în Statul Legionar

In urma intervențiunii Organizării Sportului Românesc, ministerul Educației Naționale, pătruns de importanța mișcării sportive la școala căreia se formează viitorii ostași ai Neamului, a aprobat ca în orele libere, sălile de gimnastică aparținând școlilor și liceelor să fie puse la dispoziția Directoratelor sportive.

Măsura este minunată și scoate din nou în evidență deosebirea de metode ale foștilor și actualilor conducători sportivi.

Fără îndoială, idealul fiecărei grupări este să posede toate stabilimentele necesare activității sportive respective. Nu trebuie să se uite însă că sportul românesc — de altfel, ca toate celelalte domenii de activitate socială — a fost preluat într'o stare de nedescris, adus aproape de marginea prăpăstiei de indolența condamnabilă a foștilor lui diriguitori.

Deocamdată, se încearcă la reorganizarea fiecărui Directorat în conformitate cu principiile Statului Legionar și stabilirea directivelor pe cari le vor urma grupările. Pentru un moment se va lucra cu ajutorul mijloacelor existente, urmând ca într'un viitor apropiat să înceapă înjghebarea tuturor celor necesare activității sportive.

România Legionară are nevoie de brațe puternice și de trupuri rezistente, pe cari numai sportul le poate făuri.

Pilda cea mai elocventă este ostașul german, care călit prin sport a uimit întreaga lume prin vitejia lui.

In Germania, sportul se bucură de cea mai mare atențiune, iar sportului i se acordă numeroase liberalități.

La noi, începutul făcut prin cele câteva deciziuni ale organelor de Stat care acordă mișcării sportive importante liberalități, ne îndritueşte să sperăm că sportului i se va da de acum înainte atențiunea pe care o merită.

P. MANOLESCU

Duminică, Mica joacă pentru a treia oară consecutiv în Capitală. *In fotografia de mai sus* — o fază din matchul Unirea Tr.—Mica—Mocuța, portarul echipei din Brad, respinge balonul cu pumnul

Volley-basketball

Cunoscutul jucător și internațional de basket Ovidiu Beitioreanu va activa în sezonul de iarnă la V. S. C. Va îndeplini și funcția de antrenor.

O fericită achiziție, pentru un club ce din nou va păși pe calea gloriei.

★

Dor de Ducă va prezenta în competiția de iarnă o puternică echipă femenină de volley, având în formație jucătoare consacrate ca: surorile Călciurescu, Simona Petrovan, Marilena Crușescu, Ica Tănăsescu, Aurica Pop și Coca Gorciu. Această grupare nautică va încurca socotelile multor echipe și pe uscat...

—xoxoxoxo★oxoxoxox—

F. C. Rapid da, A.S.C. Venus ba! Și totuși, matchurile divizionare din Capitală se vor cupla până la urmă pe terenul Venus

Am anunțat în numărul nostru de eri că organizatorii matchurilor divizionare de Duminică din Capitală nu s'au decis încă asupra felului cum vor juca matchurile și aceasta pentrucă încă nu erau convinși de necesitatea unui cuplaj în situația de astăzi.

Azi dimineață însă, am fost informați că echipele bucureștene, Venus și Rapid, au ajuns la concluzia că trebue să cupleze și anume pe terenul Venus. Punerea la punct a acestui program cuplat nu va întâmpina nicio dificultate deoarece nici Universitatea și nici Mica nu se opune. Numai Mica a cerut ca în cazul unui program cuplat să joace în match vedetă.

Cum bucureștenilor le este indiferent când vor juca înseamnă că această condiție a grupării Mica a fost acceptată.

„Cupa Bazinului Dunărean" va continua cu Bulgaria în locul Ungariei?

— Două matchuri sigure în calendarul footballului pe 1941: cu Yugoslavia și Germania la București. — Selecționata orașului Milano în Capitală

Programul internațional al footballului românesc pe anul 1941 este încă în stare de proect, pentrucă din tratativele care au fost duse până acum Directoratul de football a primit numai foarte puține răspunsuri.

Slovacia nu s'a pronunțat încă asupra propunerii care i s'a făcut, italienii au acceptat invitația forului român dar nu au trimes răspunsul seris (ce se știe este din presa italiană de specialitate).

DOUĂ MATCHURI SIGURE

Acest program internațional însă, are două partide sigure.

Este vorba de tradiționala întâlnire România-Jugoslavia, care — anul viitor — se va disputa la București în cursul lunei Aprilie sau Mai și va conta pentru Cupa Regele Mihai I.

Până acum s'au disputat două jocuri în cadrul acestei cupe:

1939 la București: România-Jugoslavia 1—0.

1940 la Belgrad: România—Jugoslavia 2—1.

Și dacă și anul viitor câștigă, atunci echipa României va cuceri definitiv Cupa Regele Mihai I.

A doua partidă sigură este cu Germania, revanșa matchului de tristă memorie dela Frankfurt (3-9)

In ce privește data, forul german trebuia să comunice până acum Directoratului, dar nici până astăzi nu s'a primit scrisoarea așteptată. In orice caz, acest joc se va disputa în cursul primăverii.

Din cauza desființării Cupei Bazinului Dunărean — pentrucă realmente această competiție este desființată din moment ce partidele România—Ungaria nu pot avea loc — seria matchurilor România-Jugoslavia s'a redus. Aveam până acum două matchuri anual: unul pentru Cupa Bazinului Dunărean, altul pentru Cupa Regele Mihai I. De aici înainte nu vom juca decât unul.

C. B. D. CU BULGARIA IN LOCUL UNGARIEI?

Ar fi totuși posibil ca aceste două matchuri cu Jugoslavia în fiecare an să fie refăcute.

Soluția: continuarea Cupei Bazinului Dunărean, dar cu Bulgaria în locul Ungariei.

Și este foarte posibilă această continuare, deoarece Bulgaria a fost admisă în competiția aceasta, dar începând din anul 1941.

SELECȚIONATA ORAȘULUI MILANO LA BUCUREȘTI

S'a anunțat că în cursul lunei Mai o selecționată italiană va juca la București. Mai precis, la 11 sau 18 Mai.

In realitate, lucrurile stau astfel: Directoratul român a propus forului italian un match la București pentru selecționata orașului Milano, la una din datele 11 și 18 Mai. Acceptând, federația italiană va trimite la București o selecționată de oraș, probabil Milano.

Directoratul român, însă va accepta — dacă va fi cazul — selecționata oricărui oraș italian.

Aspecte inedite din „plecarea" unora în teritoriile cedat

Un serviciu organizat pentru racolarea jucătorilor minoritari și o altă metoda mai interesantă...

„Plecările" în teritoriul cedat ale jucătorilor minoritari au și un aspect inedit.

Pentrucă dacă unele din evadările senzaționale par a fi explicate prin legături de familie, de locul nașterii sau de lucruri mai mult sau mai puțin sentimentale, altele sunt incapabile.

Pentru ce au plecat Dobay, Demetrovici, Iuhasz, Nagy, Covaci II?

Iată o întrebare, care nu poate avea un răspuns satisfăcător dacă se ține seama că nici unul din ei nu e din Oradea și că, mai mult, familiile lor au rămas în România.

„Un serviciu organizat"

Explicația a fost găsită și nu are nicio legătură cu patriotismul fugarilor.

Un serviciu organizat pentru racolarea jucătorilor... iată explicația.

Intr'adevăr, grupările orădene ca și acelea dela Baia Mare și dela Satu Mare au angajat în serviciul lor pe cei mai cunoscuți racoleuri din România: printre ei e și faimosul frate al fostului internaționale român Iuhasz.

Aceștia au ademenit — făcându-ne desigur, un mare serviciu — jucătorii minoritari buni, cari au plecat de la cluburile lor indiferent dacă erau sau nu legați prin contracte.

O altă metodă...

Ideea unui serviciu de racolare este, desigur, interesantă. Nu este însă unica și nici cea mai interesantă.

Există o alta, pe care o „experimentat-o" F. C. Ploești, în cazul lui Covaci II.

Iată cum s'au petrecut lucrurile în ordine cronologică. Povestirea lor este suficientă pentru înțelegerea sistemului.

Acum o lună și jumătate s'a prezentat la F. C. Ploești „refugiatul" Pop Carol, dela Oradea.

Un jucător bun, care ținea discursuri despre situația mizeră „de acolo".

Pentru angajare a cerut o sumă destul de mică. Conducătorii ploeșteni au avut însă prudența de a nu i-o da. I-au promis-o însă prin contract la sfârșitul campionatului.

Și au făcut bine, căci după matchul dela Craiova, Pop Carol a fugit „răpind" și pe Covaci II, după care venise dela început.

Ambii joacă acum la Oradea. Sunt întâmplări semnificative pentru concepțiile sportive ale unora.

Tot greva dela Sportul Sudențesc

IN GRUPAREA UNIVERSITARĂ SITUAȚIA ESTE DESTUL DE CONFUZĂ ȘI INCORDATĂ.

GREVE, IMPĂCĂRI, INTENȚII DE SUSPENDARE, IATĂ CÂTEVA LUCRURI DIN CELE MAI IMPORTANTE, CARI AU TURBURAT LINIȘTEA SPORTULUI STUDENȚESC.

SE PARE CĂ LUCRURILE SE VA ARANJA INTR'O ȘEDINȚĂ DE EXCEPȚIONALĂ IMPORTANȚĂ, PE CARE O VA ȚINE CLUBUL UNIVERSITAR.

MISCAREA LEGIONARA

Cunoaştere

Mulţi se consideră că se achită onorabil în ceeace priveşte datoria faţă de ţară şi neam. Unii cred că iubirea pe care le-o arată, fără să le cunoască, este foarte mult. Se înşală. A iubi este manifestarea unui sentiment şi chiar când este vorba de ţară şi neam el se poate întemeia pe un fapt izolat sau chiar mărunt: o faptă a strămoşilor, un episod istoric. Căci iubirea este un sentiment pe care-l purtăm cu noi; din el dăruim tuturor ce ne ies în cale. Ţara şi neamul nu se servesc însă numai prin iubirea ce le-o arătăm. Se cere şi altceva, ceeace nu şi se cere pentru tot ce îţi iese în cale: cunoaşterea. Oamenii regimului de ieri, la orice pas spuneau că-şi iubesc ţara şi neamul; dacă i-ai fi întrebat dece, s'ar fi simţit încurcaţi.

Astăzi este vorba de o altă iubire. De aci ţâşneşte semnificaţia educaţiei legionare. Ea trăeşte cultul iubirei. Dar totdeodată şi al cunoaşterii.

Să nu se creadă vreodată că „altora" din cei mulţi le revine sarcina cunoaşterii; să nu ne închipuim că avem notari sau primari, destul pentru „a raporta" cum este ţara. Cine a luat contact cu satul nu poate să nu afirme că aceşti slujbaşi nu comunică tocmai ceeace este esenţial. Căci li se cere mult, de toţi; văd de multe ori aşa de mici problemele locale în raport cu altele „care vor fi existând în Capitală". Încât nici nu le comunică din jenă. Datorită acestei realităţi, funcţionarul central ajunge să creadă — nesemnalându-i-se problemele locale — că mersul lucrurilor este absolut normal, că ramura de activitate de sub veghea sa este în plină prosperitate. In aceste împrejurări a ajunge să spui că-ţi iubeşti ţara sau neamul este o adevărată crimă.

Iubirea fiecăruia din noi trebue să aibe justificări concrete.

Se cere o încadrare a tuturor în spiritul nou: munca, munca zilnică; se mai adaugă: respect faţă de legi — faţă de Stat. A munci înseamnează a te plasa pe linia poporului activ; a respecta legea înseamnează o înfrânare a pornirilor nedisciplinate. Dar în viaţa naţiunei încadrându-te prin muncă şi respect faţă de legi nu este suficient. Actul săvârşit de tine trebue să-l simţi ca emanând dela această naţiune pe care o iubeşti. In cazul că nu o cunoşti munca şi supunerea faţă de legi vor apare drept o constrângere, iar sentimentul nu-l vei mai regăsi.

Iubirea faţă de oameni poate fi trecătoare. Pe când iubirea faţă de ţară şi neam, nu. Nu iubeşti ţara şi neamul când te simţi bine, ci oricând. In orice împrejurare şi mai ales atunci când este în primejdie.

Cunoaşterea ţării şi neamului, iată un imperativ perpetuu în faţa generaţiilor. Căci numai prin cunoaştere poate exista o iubire faţă de ţară şi neam, indiferent de furtuna ce s'ar abate asupra lor.

Iubire — cunoaştere, în înţelesul de mai sus, iată două datorii ce nu pot fi despărţite.

Florea Florescu

—xoxoxoxo✶oxoxoxox—

SCRISOAREA UNUI NECUNOSCUT

Sâmbătă am trăit aci în singurătate, clipe de mare înălţare sufletească.

Am ascultat toată slujba religioasă pentru odihna sufletului Căpitanului şi am avut senzaţia că spiritul meu, activitatea mea afectivă, atât de mult timp comparată cu apa moartă a unui lac, capătă un sens nou, o conştiinţă a unei stări potenţiale ignorate.

Totuş îmi dau seama că sunt încă o fiinţă incompletă, nenorocită, incapabilă de a atinge ceeace înţeleg.

E poate această stare datorată faptului că, capacitatea mea de a sesiza relaţiile între lucruri nu poate fi fecundă decât asociind acestei alte activităţi cum ar fi de exemplu simţul moral, cel afectiv, voinţa, judecata, imaginaţia şi o forţă organică sigură?

La ce bun inteligenţa pentru acela care nu o posedă decât pe ea.

Cât e de sterilă, de dispersată şi inutilă atâta timp cât nu e fecundată de entuziasm această pasiune pe care Pasteur o numea „le Dieu intérieur de l'homme".

Eri, Sâmbătă, am încercat pentru prima dată să ţin post negru.

Am făcut-o nesfătuit de nimeni, cu totul spontan, fiindcă pornea dintr'un comandament sufletesc. A fi obligat de a păstra o conduită interioară, nu e un început de conştiinţă a unui echilibru mental şi chiar organic?

Dar aş vrea să-ţi spun că am înţeles eri clar ceeace simţeam confuz altădată. Am înţeles toată splendida frumuseţe morală a Căpitanului.

Am înţeles dece el a iubit Biserica.

Pentrucă Biserica în profunda cunoştinţă a psihologiei umane a plasat activităţile morale deasupra celor intelectuale.

Pentrucă Biserica onorează mai mult decât pe savanţi, filosofi, sau conducători de popoare, pe sfinţi, adică pe cei ce au fost virtuoşi într'un chip eroic.

Şi Căpitanul a fost unul dintre aceştia.

Inţeleg acum pentruce gândirea lui care a urcat cele mai înalte piscuri şi care a fost luminată de o genială intuiţie şi de o imaginaţie creatoare astăzi a triumfat.

Fiindcă a fost dotată de o puternică armătură morală.

Conduita lui, inspirată dintr'un ideal moral, e imposibil să nu lase, pentru cei ce o contemplă, o amintire neştearsă.

Frumuseţea morală a Căpitanului îi dă o putere stranie, inexplicabilă.

Ea e capabilă să atingă mai profund, sufletul decât frumuseţea naturii sau a ştiinţei. Ea măreşte forţa inteligenţii. Ea stabileşte pacea între oameni. Ea este mai mult decât ştiinţa şi arta, baza civilizaţiei.

Iată cum am ajuns să pricep astăzi, lucruri care mi se păreau de necrezut acum o lună, când mi le spuneai tu şi anume spiritualitatea legionară va fi sursa unei spiritualităţi universale.

Ţi-am scris toate acestea cu incoherenţă, dar cu o totală şi sinceră spontaneitate.

Aceste gânduri simple îţi sunt adresate fiindcă dacă tu mi le-ai sugerat, e normal să ţi le încredinţez tot ţie, odată ce am înţeles adevărata lor semnificaţie.

Nici odată reflecţia lui La Rochefoucauld nu mi s'a părut mai adevărată pentru mine ca astăzi.

Iat-o:

Ceux qui s'appliquent trop aux petites choses, deviennent ordinairement incapables des grandes".

—xoxoxoxo✶oxoxoxox—

CONVOCARE

Şefii de cuiburi ai suburbanei Tudor Vladimirescu, sunt convocaţi de către camaradul Gh. Peicu, şeful garnizoanei T. V. în şedinţă, pe ziua de Vineri 7 Decembrie 1940, orele 9 seara, la sediul Primăriei din suburbană.

Pe viitor aceste şedinţe vor avea loc din două în două săptămâni la aceiaş oră, zi şi loc.

Ştiri legionare

Ajutorul Legionar va scoate în curând calendare de formatul obişnuit pentru perete, iar fondurile realizate vor avea scopul ajutorării celor nevoiaşi.

✶

Aseară s'a sfinţit un nou sediu legionar în str. Agricultori nr. 129, sediul secţiei funcţionarilor comerciali. Sf. slujbă a fost oficiată de către pr. Sârbu, care a vorbit apoi despre „Credinţa Căpitanului".

✶

Cam. comandant Victor Silaghi, şeful organizaţiei legionare a judeţului Prahova, a vizitat eri sediul legionar Sinaia, arătându-se deplin mulţumit de cele constatate.

✶

Vineri 6 Dec. cor. orele 10.30 dim. are loc deschiderea cantinei Ajutorului Legionar al Grupului 4 C. R. din Str. Maica Domnului 13.

Toţi legionarii Grupului 4 vor fi prezenţi la solemnitate.

✶

Toţi camarazii din „Corul Legiunii" vor fi prezenţi azi Miercuri 4 Decembrie şi Joi 5 Decembrie la ora 19.30 la Universitate Intrarea H. pentru repetiţii.

—xoxoxoxo✶oxoxoxox—

Vizita comandantului corpului muncitoresc legionar la Uzinele Malaxa

Eri 4 Decembrie curent la orele 9 dimineaţa camaradul Dumitru Groza, comandantul corpului muncitoresc legionar, însoţit de camaradul Creangă, secretarul general al C.M.L., Smada şeful subgarnizoanei a 2-a şi Titi Cristescu consilier tehnic, a vizitat uzinele Malaxa unde a fost întâmpinat de către domnii: Popovici, Popescu, Orbanos şi Vasiliu, directori ai instituţiei.

Au fost vizitate toate stabilimentele uzinei:

Institutele tehnice spitalul, cantina, etc.

Camaradul comandant Groza a dat dispoziţie pentru organizarea unei secţi legionare cu denumirea Malaxa.

Mişcarea Legionară va participa la marea ofensivă agricolă din primăvară

Refacerea ţării...

Noulle tractoare sosite din Germania sunt conduse de mecanici legionari spre câmpurile României

Ministerul agriculturii este preocupat îndeosebi de viitoarea campanie de lucrări agricole ce se va desfăşura în primăvară, luându-se din timp măsuri pentru a nu se mai repeta tragedia din anul trecut, când, datorită lipsei de braţe şi vite pentru tracţiune, o bună parte din terenurile arabile, au rămas nelucrate.

Printre altele, merită a fi relevată iniţiativa camaradului Chirescu, secretar general al ministerului agriculturii.

E vorba de aşa zisa „bătălie a tractoarelor" care, după bătălia Ajutorului legionar şi a materiilor prime, vine să completeze gama de înfăptuiri epocale a Mişcării Legionare.

CE ESTE „BATALIA TRACTOARELOR"

Iniţiativa a avut un mare răsunet în rândurile camarazilor legionari. Astfel, din primele zile au răspuns cu drag studenţii, studentele şi tineri din toate straturile sociale, cari s'au oferit să lucreze, complet gratuit, unii renunţând chiar la masa zilnică.

Ofensiva aceasta agricolă este pregătită în cele mai mici amănunte pe terenul fermei Facultăţii de agronomie dela Băneasa.

In primul rând se va da o deosebită importanţă modului cum se vor face arăturile.

Terenurile rămase necultivate fiind înţelenite cu buruieni şi hăturile, adevărate pepiniere de buruieni pentru viitoarea recoltă, arăturile se vor face deacurmezişul loturilor.

Pentru ca micii proprietari să-şi cunoască hotarele loturilor, la capete şi la mijloc, se vor fixa ţăruşi şi borne.

Muncile agricole vor fi executate cu ajutorul tractoarelor, după un plan bine stabilit.

UZINELE GERMANE FURNIZEAZA O MIE DE TRACTOARE

S'au făcut din timp angajamente în Germania, uzinele Lantz şi Deutz luându-şi angajamentul ca până la sfârşitul lunii Februarie 1941 să ne furnizeze o mie de tractoare agricole, ultima perfecţiune.

Tractoarele vor avea câte 2—4 pluguri, fiecare din ele dând un randament de 6—10 pogoane pe zi.

Arăturile cu tractoarele vor costa mult mai puţin ca cele cu tracţiune animală.

Vor fi lucrate în special pământurile nevoiaşilor şi micilor proprietari, în schimbul combustibilului ce se consumă şi a ratelor de amortizare.

O ŞCOALA LEGIONARA DE CONDUCATORI DE TRACTOARE

In cadrul acestei ofensive agricole, a luat fiinţă la ferma Facultăţii de Agricultură dela Băneasa, o şcoală de conducători de tractoare.

In programul şcolii, condusă de d. ing. Chiochin din ministerul agriculturii, se prevede instruirea a 2000 conducători de tractoare, ce vor fi folosiţi în campania de însămânţări din primăvară.

S'au înscris şi urmează cursurile numeroşi studenţi şi studente. Se fac exerciţii de conducere, montări şi demontări de tractoare, sub supravegherea unor specialişti, nemţi, trimişi de uzinele furnizoare. O admirabilă înfrăţire a tuturor pentru a se reda ţării acea imensă bogăţie a solului printr'o raţionalizare a muncii.

Tot aci la Băneasa urmează să ia fiinţă o altă şcoală specială de maşini agricole condusă de specialişti cari şi-au făcut practica în Germania.

OFENSIVA AGRICOLA VA INCEPE IN CURSUL LUNII MARTIE

Prezenţa legionarilor în această măreaţă iniţiativă este o garanţie că munca va căpăta un nou impuls şi standardul de viaţă al plugarului român va fi ridicat la nivelul pe care-l merită.

Ofensiva agricolă va fi generală, adevărata „bătălie a tractoarelor" dându-se mai ales în regiunile eminamente agricole.

Pregătirile vor fi puse la punct, astfel ca în luna Martie ţara, dela un capăt la altul, să fie un adevărat şantier agricol.

—xoxoxoxo✶oxoxoxox—

Regăsiri

Sunt popoare cărora — din vina lor sau a împrejurărilor neprielnice — li s'au aşezat pe umeri haine, cari n'au respectat în nici un fel structura lor spirituală. In loc de forme politice cari să exprime perfect fondul spiritual al unui neam, cu credinţele şi atitudinea lui în faţa vieţii, ne-am pomenit cu adevărata cămaşe de forţă în care un neam întreg îşi mutila ceiace avea el mai de preţ şi mai caracteristic, spiritualitatea lui. Epoci de duplicitate naţională, sterpe şi fără contur, au terminat totdeauna prin răbufniri de revoltă populară, în cursul cărora neamul oprimat îşi făuria, din ce avea el mai „al lui", haina lui politică. Efemeritatea şi inaderenţa republicei dela Weimar cu sufletul poporului german e cel mai strălucit exemplu de cămaşă de forţă politică aplicată unei colectivităţi naţionale. Rezultatul acestui atentat la viaţa şi libertatea spirituală a poporului german, a fost cea mai răsunătoare revoluţie europeană; revoluţia naţional-socialistă.

Sufletul poporului românesc a încercat şi el atâtea haine câte mode politice au existat. Cine nu-şi aduce aminte de filosofii interpreţi ai sufletului naţional, cari-l făceau pe Român când sceptic şi raţionalist ca Francezul, când individualist şi mercantil ca Englezul, când nu ştiu mai cum, dar în orice caz apt pentru formula democratică a statului „tip revoluţie franceză", egalitar, plat şi uniformizant, până la a face din om un număr oarecare la o bursă de valori internaţionale.

Tot fondul nostru sufletesc, fondul traco-dacic a fost complect dat la oparte de contabilii burselor spirituale. Căci orice s'ar spune, şi oricât de majestuos ar fi imperiul roman, în lumina romantismului istoric şi oricâtă mândrie latină am avea — cu toate şcolile ardelene — nu putem revendica prea mult din zestrea spirituală a Romei. Singura moştenire evidentă e limba, în fond am rămas aceiaşi Geto-Daci, porniţi veşnic pe harţă, viteji dispreţuitori ai morţii, capabili, în clipele când răsare „Conducătorul", să ne ridicăm la cea mai vajnică solidaritate naţională şi la cea mai uluitoare jertfă colectivă. Aceşti celebri înainte de creştinism, l-am primit ca şi cum Mântuitorul s'ar fi întrupat din neam Dac, atât de familiar le era saltul dincolo de materie.

Pentru acest suflet s'a creat statul democratic, fără orizont, fără dinamism, umanitar şi dizolvant chiar atunci când îmbrăca masca „totalitară". Dar din adâncuri, sufletul Geţilor „nemuritori" a ridicat cea mai autentică revoluţie românească, dărâmând un stat ce nu era pe măsura lui. In acest sens revoluţia legionară e tradiţionalistă; reia firul unei vechi şi glorioase spiritualităţi, care de mii de ani a rodit pe pământul românesc. Ne regăsim cu toţii în Legiune, cu duhurile neînfricaţilor Daci, în comunitate autentic românească. Cântecul legionar, cântecul care îmbracă gândiri şi simţirea legionară, face mereu apel la „redeşteptarea străbunilor Daci şi a semizeilor Traci" la măreţia lor, la spiritul lor de viaţă şi la toată comoara de eroism getic. Acceptarea morţii martirice — cu bucuria mirelui din Mioriţa — ce este altceva, dela boerii lui Decebal şi până la marea jertfă legionară, decât atitudinea autentică de viaţă a acestui popor dac de limbă romană. Ethosul legionar este ethosul dac; este ethosul ciobanului din Mioriţa, adică al Românului de totdeauna; nu a celui devenit, ci a celui care a fost, este şi va fi.

Misiunea Legiunii aceasta este; să realizeze pentru sufletul „nostru, haina „noastră", statul nou, eroic, bazat pe elite, nu pe număr, pe bogăţia spirituală nu pe aur; statul în care să ne regăsim cot la cot cu morţii noştri dela Deceneu până la ultimii martiri-legionari, în comunitate strânsă — prin eliminarea suprapunerilor — sub cerul creştin şi pe pământul pe care de atâtea mii de ani l-a bătut opinca geto-dacă.

In Legiune şi prin Legiune, înapoi deci, la spiritualitatea Geţilor „nemuritori" pentru renaşterea românească în cadrele noului stat.

G. UNGUREANU

În Capitală sfinţirea noului sediu legionar a secţiei brutari

Orientări pentru o politică socială românească

O cercetare asupra măsurilor de politică socială din trecut ne duce la constatarea că România posedă una din cele mai înaintate legislaţii de politică socială. Toate instituţiile de politică socială admise până acum nu numai de doctrină ci şi de practică, aflate în fiinţă în ţările înaintate din acest punct de vedere, cum este Germania, Italia, Franţa, etc., şi-au găsit susţinători care au reuşit să le dea fiinţă şi în România.

La această generalizare a instituţiilor munciloreşti a contribuit, desigur, într'o mare măsură, Organizaţia internaţională a Muncii dela Geneva.

Influenţa din afară asupra politicei sociale din România s'a exercitat mai ales asupra domeniului muncii industriale, pentrucă toate elaborările Biroului Internaţional al Muncii au stat sub influenţa ţărilor cu industrie desvoltată.

Afară de aceasta, o apăsare nefirească asupra legislaţiei muncitoreşti din România o constitue faptul că guvernanţii trecutului au considerat „înaltă" orice inspiraţie din afara hotarelor, iar specificul românesc nu a meritat decât în rare cazuri atenţia lor. Şi în cazurile acestea, atenţia ce i s'a acordat specificului românesc a fost nesinceră, de cele mai multe ori pornită din motive de demagogie, iar rezultatele ei, ca ale oricărui lucru creiat fără suflet: moarte înainte de a-şi arăta viaţa.

Cum amândouă căile de inspiraţie ce stau la baza aşezămintelor noastre de politică socială sunt nefireşti, deoarece nici o ţară din lume nu este ca România şi deci legislaţia nici uneia din ţările pământului nu poate fi transcrisă pentru a-şi găsi aplicarea în Ţara noastră, întreaga politică socială a trecutului să pe baze nefireşti.

Iată dovada:

După recesământul din 1930, din totalul populaţiei Ţării, 80% trăesc în mediul rural, ocupându-se aproape exclusiv cu agricultura şi numai 20% trăesc în mediile urbane, constituite de târguri şi oraşe.

Mediul rural este aproape exclusivul izvor de creştere a populaţiei Ţării şi pepiniera de alimentare a a tuturor categoriilor sociale.

Excepţionalei natalităţi în mediul rural îi corespunde o mortalitate infantilă excepţională, neîntrecută de nici una din ţările civilizate depe glob. Din cei 601.000 copii născuţi anual, 534.000, deci aproape 90 la sută sunt daţi de mediul rural.

Din cei născuţi vii, în primul an de viaţă mor 120.000 copii, iar în anii următori mor alte sute de mii din cauza mizeriei materiale şi a neştiinţei în care se zbate gospodăria rurală.

Toate cele de mai sus sunt ştiinţific stabilite şi cunoscute nu numai de cei care poartă răspunderile trecutului ci şi de străinătate. Căci s'au tipărit pentru reclamă şi „propagandă" volume mari, în condiţii technice ireproşabile şi s'au efectuat grafice de toate soiurile şi mărimile, întrecându-se fiecare în a impresiona la expoziţii naţionale şi internaţionale.

Toate acestea, starea dureroasă pe care o cuprind cifrele de mai sus nu a putut „inspira" nici o măsură sinceră pentru îndreptare.

Nici o măsură de ordin sanitar, în afară de caricaturalele „ofensive sanitare" inaugurate de un năbădios priceput în metode demagogice, nu a fost îndrumată să mântuiască Ţara ţăranilor de bolile cari macină unicul izvor de natalitate pe care se poate sprijini Ţara.

Nici o măsură de îmbunătăţire a situaţiei economice a gospodăriei ţărăneşti, prin încurajarea industriei casnice sau a creşterii vitelor nu a fost adusă de cei care cu nepăsare criminală au lăsat Ţara să alunece până pe marginile prăpastiei.

Nici o măsură nu a fost luată pentru suprimarea mizeriei celor care trăesc depe urma unor exploatări agricole având sub trei şi chiar sub un hectar. Şi avem în Ţară 610.000 gospodării având sub un hectar întindere şi 1.100.000 gospodării având o întindere între 1—3 hectare de pământ, în vreme ce există alte zeci de mii de gospodării cu întinderi de peste 100 şi chiar peste 500 hectare, obiecte de divertisment şi capriciu pentru anumiţi boeri şi boeraşi.

Cu toată situaţia jalnică şi tragică în care s'a sbătut ţărănimea românească nu a putut apleca asupra ei decât curiozitatea, zisă ştiinţifică, a celor care credeau că prin publicaţii şi expoziţii pot înlătura o mare tragedie pe care o trăia Neamul românesc.

Iar guvernanţii s'au grăbit să se inspire din realizările sociale ale ţărilor în care numai rămăsese de dat muncitorului decât putinţa de a frecventa teatrul, opera, cinematograful şi de a face excursii în ţările îndepărtate.

Nu-i tragic?

In Statul Legionar această stare de lucruri va înceta.

Va înceta în curând de tot, pentrucă Neamul acesta nu-şi poate găsi înţelesul decât acolo unde românii este înfrăţiţi pe viaţă şi pe moarte cu pământul din care-şi trage obârşia.

Ion Pupezea

CALENDARELE ajutorului legionar

In curând vor fi scoase de sub tipar şi puse în vânzare, calendarele „Ajutorului Legionar", alcătuite de către Subsecretariatul de Stat al Presei şi Propagandei.

Aceste calendare de format mare, pentru perete, de diferite modele, sunt sortite să împlinească unul din comandamentele de seamă ale Statului Legionar, purtând în slovă gândurile de temelie ale crezului politic şi naţional al Mişcării Legionare.

Costul acestor calendare va fi acel obişnuit, iar sumele realizate, din vânzare nu vor avea altă destinaţie, decât aceea pe care a enunţat-o Căpitanul în acel comandament adânc omenesc şi de profundă înfrăţire românească: „Ajută-ţi fratele căzut în nenorocire".

Sumele realizate vor merge, astfel, la cei neajutoraţi şi la lotul cel mare de refugiaţi din provinciile ocupate de duşmani. In acest fel, va fi redat calendarelor, întregul lor prestigiu popular şi moralizator, iar „Ajutorul Legionar" va realiza, pe această cale, o îndoită problemă: de activă utilitate umană şi de efectivă cultură românească.

Cererile se vor adresa „Ajutorului Legionar".

Presa bulgară despre Căpitan

SOFIA, 4. — D. Teodor Cojuharoff fost ministru, actualmente deputat de Sofia, publică în ziarul „Slovo" un lung articol pe prima pagină, intitulat „Corneliu Codreanu". Articolul este însoţit de fotografia Căpitanului şi începe prin descrierea amănunţită a primei acţiuni dela Iaşi, a lui Corneliu Codreanu, îndreptată împotriva agitaţiunilor subversive.

Autorul descrie apoi cu foarte numeroase amănunte viaţa Căpitanului, dela început şi până la înfiinţarea Gărzii de Fier, după care spune următoarele:

„Intreaga castă conducătoare din România s'a pus în mişcare. Puternica mişcare naţionalistă a lui Corneliu Codreanu ameninţa să distrugă autoritatea ei vicioasă şi de aceea lupta împotriva Gărzii de Fier a fost dusă într'un mod nemilos. Pradă a acestor lupte a căzut Căpitanul. Trecând prin foc şi apă, după multe suferinţe în închisori şi lagăre de concentrare, Corneliu Codreanu s'a jertfit ca să dea pildă cum se duce lupta contra nelegiuirilor din Patria lui.

Aşa a trăit şi aşa a murit omul care a pus în mişcare blândul popor român şi pe care l-a convins să purceadă la luptă contra politicienilor nedemni. Acest om a sguduit România din mormântul lui, pentru că revolta din sufletul poporului românesc nu şi-a găsit încă liniştea deplină. Cutremurul de pământ recent a avut un caracter aproape simbolic. Parcă s'a cutremurat pământul ca să scoată la suprafaţă osemintele mucenicului Codreanu, care, acum două zile a fost înmormântat cu mare solemnitate la Bucureşti".

Economie - Finanțe - Agricultură - Muncă

Problema țărănească

După cum în general, obiectivul principal al Mișcării Legionare a fost în primul rând nu cucerirea guvernării ci schimbarea mentalității omului, adică crearea noului om conștiincios, moral, muncitor, urmând ca numai după această transformare să prin aceasta să pășească la guvernare, tot așa și în ceeace privește agricultura, obiectivul principal de atins va trebui să fie transformarea generală a țăranului.

Căci nu se poate vorbi de planuri de valorificare agricolă, de înzestrarea agriculturii atâta timp cât mentalitatea țăranului continuă a fi aceiași.

Natural, în agricultură, punctul ce trebue atins este valorificarea produselor agricole, adică o mai mare rentabilitate a produselor țărănești și prin aceasta mărirea standardului de viață al agricultorului.

Mijloacele prin care va trebui să se ajungă la aceasta sunt diferite, dar vor trebui coordonate într'o politică agrară de ansamblu, bine studiată.

In trecut, măsurile de susținerea agriculturii au fost luate fără studii, absolut de loc coordonate și deci inexistente ca eficacitate. In plus, nu s'au mărginit [illegible] superficialitatea ce au fost tratate problemele agricole — decât la un singur produs susținut: la grâu, uitându-se celelalte probleme. De altfel chiar această „politică a grâului" a fost greșit susținută, incoerentă și lipsită de continuitate, deoarece „primele de export", intrau în buzunarul intermediarilor exportatori — jidani — nu în punga producătorilor.

Prin pătrunderea duhului legionar în economie, acest sistem de a privi lucrurile mari, trebuie să aparțină trecutului.

O viață nouă începe. Și agricultura, care oricum este, rămâne temeiul vieții economice românești, va intra în ritmul de viață nouă a Țării. [illegible] In studiul problemei [illegible] trista stare de fapt în care se găsește agricultura în general și țărănimea în special. Reala, trista realitate, este că țăranul muncește din greu, din zori și până seara, iarna ca și vara, pentru a nu scoate din toată această muncă nici cel puțin strictul necesar pentru el și familia sa. Condițiile sale de muncă, [illegible] atât de grele, încât nu-i lasă timp de odihnă [illegible]. O fiscalitate excesivă îl silește ca imediat ce a strâns recolta, să-și vândă produsele scoase cu atâta trudă, primului intermediar ce i-a apărut în cale, cu prețuri derizorii. Peste aceasta, slaba lui alimentație, condițiile sale nigienice de trai, lipsa de asistență medicală la sate — cu medici evrei până ieri — precum și lipsa de asistență morală și culturală — cu preoți și învățători ce nu totdeauna își fac datoria — toate acestea dau un aspect sumbru ambianței în care își duc viața țăranii.

In fața acestei situații, măsurile trebuesc luate imediat. Parte au fost luate, altele sunt în pregătire și noui măsuri vor urma.

Primul lucru ce trebue făcut este o educare profesională a țăranului. Avem câteva școli de agricultură. Ce ar fi, dacă acestea, în loc de a mai scoate pe porțile lor din elevi, funcționari și în schimb ar pregăti agricultori? Acestora, la terminarea studiilor, să li se dea ajutoare materiale și credite pentru a-și pune baza unor gospodării la sate. In fiecare comună să existe o mică fermă model [illegible] acestor agricultori [illegible] din școlile inferioare de agricultură [illegible] ca țăranul să învețe tehnica agricolă. In afară de aceasta, preoții, învățătorii, notarii, medicii și ceilalți funcționari dela sate, să fie tot timpul în mijlocul țărănimii, pentru a-i ajuta cu o vorbă bună, cu un sfat, să-i învețe cum să-și conducă gospodăria, cum să se comporte, ca astfel ei să fie tot timpul în sfera de activitate a factorilor de răspundere. Medicii să le dea asistență medicală, să-i cerceteze acasă, să-i vadă în ce condiții trăiesc, cum se hrănesc și să ia măsuri în consecință.

Deci, primul pas ce trebue făcut, pentru mărirea standardului de viață al țăranilor și pentru mărirea rentabilității muncii lor, este educarea profesională a țăranului. In lipsa acestei educații, toate măsurile și ajutoarele date pe cale de legi, sunt de prisos.

A da țăranului posibilitatea de apropierea cunoștințelor profesionale, a da țăranului condiții de trai igienice, a-i crea un mediu de viață sănătoasă și posibilități, înseamnă a mări subsistența, a determina o transformare radicală a țăranului, dându-i [illegible] de a vedea. Așa, în parte, problema țărănească va fi rezolvită și măsurile de ordin legislativ nu vor face decât să completeze o operă începută.

OVID BĂLIBANU

Spre o nouă orientare a comerțului nostru exterior

Cum a fost practicat regimul contingentării în România, însemnătatea modificărilor aduse comerțului exterior

Dela 1932, data înființării Direcțiunii contingentării la noi, ca o consecință a instituirii de măsuri restrictive în majoritatea statelor europene, fatal a trebuit să adoptăm și noi acest principiu economic în relațiunile noastre de schimb cu celelalte state.

In principiu comerțul extern, întocmai ca și cel intern ar trebui să fie liber, desvoltarea lui făcându-se în raport cu necesitățile popoarelor și cu posibilitatea pe care le-o dă configurația pământului și condițiunile geografice unde trăesc. Acest principiu astăzi însă aparține de domeniul trecutului. Doctrina liberal-individualistă a trebuit să fie jertfită, economia tuturor țărilor trecând treptat la o reglementare din ce în ce mai completă, deci mai grea, a schimburilor comerciale între state.

Constrânși de împrejurări și pentru a ne pune la adăpost de neajunsurile pricinuite nouă de măsurile restrictive adoptate de celelalte state, a trebuit să introducem și noi anumite restricțiuni, atât în ce privește comerțul nostru exterior, cât și în ce privește regimul comerțului de devize.

Politica schimburilor noastre comerciale a trebuit să treacă deci treptat, dela clasica protecție tarifară la aceea de comandament, în cadrul unei economii dirijate.

Comerțul, atât cel extern cât și cel intern, poate folosi unei țări numai în măsura în care el este dirijat și bazat pe realități economice. Pentru atingerea acestui scop desigur este necesară alcătuirea în prealabil a unui program economic, urmărit cu strictețe.

Știm că în dirijarea comerțului exterior, se împlinește cu o egală importanță politica monetară, politica de aprovizionare a industriei, și comerțului și de valorificare și de încurajarea exportului.

Fără coordonarea și armonizarea acestor elemente indispensabile în realizarea planului economic, orice politică comercială este greșită.

REGIMUL CLAUZEI NAȚIUNII CELEI MAI FAVORIZATE

In această ordine de idei să vedem care a fost situația noastră, sub acest raport în 1932, adică în momentul înființării contingentării, ce s'a realizat sub acest regim, întrucât a folosit economiei noastre și care este astăzi orientarea comerțului nostru exterior.

Inainte de instituirea regimului Contingentării la noi, politica comercială a României, era guvernată de regimul **„Clauza națiunei celei mai favorizate"**, care devenise neputincioasă față de noile împrejurări ale comerțului internațional. Din această cauză, după 1931, politica noastră comercială, se inspiră dela ideia regimului convențiunilor comerciale cu sistemul tarifului vamal preferențial.

Acest regim era destinat să apere producția noastră agricolă, căreia i-se ridicase bariere la export, din cauza concurenței cerealelor americane.

Complicațiunile comerțului exterior, create prin politica celorlalte state păgubea tot mai mult exportul nostru. Mărfurile întâmpinau la export măsurile restrictive și uneori prohibitive, ale țărilor de desfacere. Deci sub acest raport țara noastră se găsea într'o situație grea. Motivul este ușor de înțeles: în loc să vindem produsele noastre acelora care ni-le cereau, îmbiam pe acela cari ridicase bariere vamale la intrarea mărfurilor noastre și care demilă ni le cumpărau la prețuri derizorii. Deci lipsa unui plan economic și mai presus de toate lipsa de înțelegere a realităților noastre economice a dus fatal la situația pe care o voiu arăta mai jos. După acest regim economic de „Contingentare" importul nu se poate face decât în măsura în care îți creiezi disponibilități de devize în țara exportatoare. Pentru acest motiv și pentru a putea aduce în țară materiale de care aveam nevoie ca: materii prime, mașini, instrumente agricole, desigur că trebuia să exportăm cu orice preț pentru a achiziționa devizele necesare plății materialelor de import.

UNDE NE-A DUS PRIMELE DE EXPORT

Cum exportul nostru însă stagna din cauza prețurilor scăzute pe piețele de desfacere, guvernele au fost nevoite a plăti prime de export care nu intrau în punga agricultorului, ci în a speculatorului intermediar, prime cari uneori se ridicau până la 40.000 lei de vagon.

Desele schimbări ale regimului Contingentării, au daunat mult vieții noastre economice, neavând la îndemână o politică comercială chibzuită și statornică.

Această politică de echilibristică, acordând, mărind, sau micșorând primele economice, când la unele articole de export, când la altele, au avut repercusiuni adânci în toate compartimentele vieții noastre economice.

Regimul Contingentării așa cum este practicat, constitue o calamitate pentru țările mici și care nu au o valută forte, devenind astfel tributare marilor finanțe.

Pentru a eluda în parte acest sistem economic, țările în special cu valută slabă au găsit mijlocul de a-și schimba mărfurile între ele prin contingente stabilite pe bază de acorduri de clearing. Dar și acest sistem își are inconvenientul lui, că nu întotdeauna poți găsi prin schimb de mărfuri, ceea ce ai nevoie, sau dacă le găsești nu le poți cumpăra în cantitatea de care ai nevoie, deci nu este o măsură completă, ci numai de atenuare a regimului Contingentării.

Această problemă culminează în anul 1939 când devine și mai acută din cauza stărilor de războiu în care se găsește majoritatea statelor europene. Schimbul internațional este și mai mult restrâns și grupat în jurul intereselor de apărare națională. De acum începe goana după materii prime necesare industriilor de armament. Economia fiecărei țări a trebuit ajustată stărilor economice dictate de împrejurări.

Țara noastră este surprinsă de evenimente fără o industrie proprie de armament, fără materii prime necesare fabricării armamentului, etc., și în această situație desigur am fost nevoiți a cumpăra materialele necesare dotării oștirii la prețuri exorbitante, fapt ce a dăunat mult economiei noastre în general.

MĂSURI PENTRU REDRESAREA VIEȚII ECONOMICE

Am făcut această expunere pentru a ne putea da seama în ce măsură sistemul contingentării, așa cum a fost practicat de toate țările a contribuit la desvoltarea sau la diminuarea volumului comerțului exterior. In ce măsură a dăunat comerțului nostru în general, cât și pentru a scoate în evidență faptul că fără un program de dirijarea comerțului intern și extern nu se pot pune bazele unei economii serioase. Țară cu resurse naturale suficiente, eminamente agricolă, nu am avut decât de suferit de pe urma acestui sistem economic.

Un pas înainte și o încercare de redresare a situației noastre economice se face prin Decretul-Lege Nr. 3368 din 1940, referitor la completarea și modificarea Decretului-Lege Nr. 666 din 2 Martie 1940, pentru stabilirea regimului schimburilor cu străinătatea, care desigur înseamnă o înțelegere a realităților noastre economice și o adaptare a economiei noastre în spiritul vremii în care trăim.

In noua orientare a comerțului nostru exterior, toate articolele de import sunt împărțite în patru liste: A, B, C, și D.

Pentru articolele din lista A și D cuprinzând materii prime, semi-fabricate, produse ajutătoare, instalații și mașini industriale, se acordă autorizații de import, fără ca în prealabil să fi fost fixate cote de import, adică numai pe bază de disponibil și contingentele stabilite prin acorduri, spre deosebire de vechiul regim al contingentării, care nu autoriza importul acestor articole, decât pe baze de cote. Această schimbare fundamentală în regimul nostru de contingentare, prezintă avantajul elasticității, al posibilității de a importa fără multe piedici, mărfurile de care avem absolută nevoie.

Importul mărfurilor din lista B (mărfuri de mare consum) nu poate fi autorizat, decât în raport cu cotele de import stabilite importatorilor, ca și sub vechiul regim al contingentării, cu importanta deosebire că la repartizarea noilor cote, se va da prioritate elementului autohton.

Acest început îmbucurător în orientarea comerțului nostru extern sub egida Statului Legionar va avea desigur repercusiuni adânci și nu va putea decât să ajute la opera de românizare a vieții noastre economice interne.

Gh. Gh. Zărnoveanu

—xoxoxoxo✱oxoxoxox—

Planul de patru ani asigura independența economică a poporului german

Desvoltarea economică a Germaniei de după războiu a fost supusă multor fluctuații. Până la preluarea puterii de către Adolf Hitler, Germania a fost și din punct de vedere economic balonul samavolniciei străinătății. Inconjurată de state bine înzestrate, subjugată de Versailles, industria germană era plină de datorii, iar agricultura sub veșnica amenințare a tobei. Licitații, falimente, cămătăria, existențe prăbușite, greve și concedieri precum și o întreagă armată de șomeri complectează starea de lipsuri și sărăcie a unui popor subjugat.

Național-socialismul a intervenit și aici cu mână forte. Măsuri imediate au înrolat milioanele de șomeri în cel mai mare proces economic al tuturor timpurilor. Fabricile oprite au fost puse în funcțiune, reconstrucții și construcții noui au fost puse în cale, industria a primit comenzi suficiente. Intr'un cuvânt, primul plan de patru ani, care a fost consacrat procurării de lucru, a pornit. Economia a început din nou să înflorească.

Această muncă de reconstruire economică trebuia să-și găsească limitele naturale în lipsa de materii prime a țării. Germania, săracă în materii prime, a pierdut la Versailles bogate regiuni de metal și cărbuni iar în urma pierderii războiului și plătirea despăgubirilor nu mai dispunea nici de aur și nici de devize. Coloniile au fost deasemenea răpite.

Din cauza acestei situații desfășurarea schimbului de mărfuri cu străinătatea devenea tot mai dificilă. Germania avea nevoe pentru industria ei de foarte mari cantități de materii prime, iar pe de altă parte nu era în stare să plătească cu bani gata aceste materii prime. La aceasta se mai adăuga atitudinea unor state, care priveau cu reavoință și invidie redresarea politică și economică a Germaniei. Greutăți economice mereu noui se ridicau în fața Reichului. Nici un guvern conștient de răspunderea sa nu poate să privească inactiv cum se aglomerează barierele economice, care aveau misiunea să împiedece schimbul de mărfuri. Din învățămintele războiului mondial Germania și-a dat seama de importanța covârșitoare a materiilor prime.

Deacum în clipa, în care orizontul a început să se întunece mai grav, iar diferite state din străinătate cereau încătușarea economică a Germaniei, pericolul unei sufocări economice a devenit tot mai amenințător. Tot astfel, ca în 1933 la preluarea puterii, primul scop al noului stat fusese înlăturarea lipsei de lucru. In 1936 al doilea scop a fost asigurarea aprovizionării cu materii prime și această campanie a început prin anunțarea celui de al doilea plan de patru ani. „In patru ani Germania trebue să fie independentă în toate acele materii procurate din străinătate, care pot fi fabricate cu ajutorul chimiei, industriei sau a creerului omenesc". Acestea sunt cuvintele rostite de Adolf Hitler la Parteitag-ul cinstei din Nürnberg.

La 18 Octombrie 1936, d. Hermann Göring a fost însărcinat cu puteri depline pentru executarea planului de patru ani. Cu lozinca „Inainte cu toate puterile" în toate straturile populației a început munca într'un ritm forțat. O nouă eră, care trebuia să fie decisivă pentru viitorul Reichului, a început. Pe toate tărâmurile vieții publice acest plan a provocat schimbări de dimensiuni necunoscute înainte. Rezolvarea acestei probleme a fost posibilă numai în urma încrederii în destoinicia poporului și a industriei. Numai prin respectarea datoriei și conlucrarea tuturor forțelor se putea ajunge la împlinirea scopului propus.

Inainte de toate trebuiau găsite acele materii prime, care au lipsit complect s'au erau în cantități insuficiente și anume bumbac, lână, combustibile, cauciuc și la început minereuri. Intr'un timp extrem de scurt s'au creat fabrici noui, altele au fost reconstruite. Numeroase uzine noui în toate regiunile Reichului au intensificat producția de lână artificială și mătase artificială. Azi Germania ocupă locul întâi dintre toate țările producătoare de lână artificială. Prin această muncă uriașă a reușit asigurarea aprovizionării Germaniei în acest domeniu important. Pe lângă lemne, cărbunelui îi reveneau mari probleme. Câștigarea combustibilului prin producția sintetică a benzinei, crearea multor fabrici pentru producția cauciucului artificial și [illegible] restul term al materiilor artificiale [illegible] pietre de hotar pe drumul independenței de importul din străinătate. Succesele aviației germane nu s'ar fi putut înregistra fără progresele pe tărâmul cercetării metalelor ușoare. Paralel cu aceste măsuri s'a continuat cu cercetarea solului german, ajungându-se la descoperirea vastelor terenuri de minereuri.

Planul de patru ani este în înțelesul cel mai larg un program național de realizări. Printr'o muncă încordată și permanentă planul de patru ani trebue să asigure independența economică a poporului german. El nu mai este azi un plan pentru patru ani, ci o problemă de stat, o problemă de conducere, ba chiar o îndrumare dată poporului, care va dura până când viața națională, starea materială a poporului german, libertatea, onoarea și puterea sa vor fi asigurate pe deplin.

—xoxoxoxo✱oxoxoxox—

Comerț românesc

Comerțul, această admirabilă ramură de activitate, acaparată la un moment dat de toți veneticii pripășiți pe meleagurile noastre, pășește încet, dar sigur, spre o completă descătușare.

Ca în basme, pe străzile principale ale Capitalei apar firmele românești, ilustrate cu nume ce ne sunt scumpe tuturora. Nume românești, capacitate românească, iată ce reprezintă astăzi comerțul românesc.

Zilele trecute, în treacăt pe calea Victoriei, privirea mi-a fost oarecum furată de una din aceste firme românești. Și, suprinzător, tocmai la unul din magazinele ce constituiau pe vremuri fortăreața jidovească, văd numele d-lui Romulus Cioflec.

Il cunoșteam pe d. Romulus Cioflec dela Cluj. Il cunoșteam ca un adevărat exemplu de perseverență în comerțul românesc de librărie și editură. Faptul că apare numele lui, în plin centrul Capitalei și la una din fostele instituțiuni jidovești, deși grăbit, am intrat să-l văd, să-l felicit și să-i urez românescul „Noroc și treabă bună".

Il descopăr printre marile și frumoasele rafturi ale librăriei, muncind cot la cot cu ultimul funcționar din magazin. Ba ceva mai mult, ridica niște mari cantități de hârtie, în timp ce funcționarul d-sale făcea oficiul de înregistrare a cantităților găsite. Am stat și l'am privit îndelung. N'am vrut să-l susirag ocupației sale, menită să ducă la acel frumos rezultat al prosperării.

Insfârșit, terminând lucrul, am putut citi pe fața lui acea mulțumire de sine, acea satisfacție a lucrului dus la bun sfârșit și mi-am permis să-l inoportunez.

După ce-mi povestește modul cum a reușit să intre în posesia librăriei schițează un trecător gest de amărăciune.

E vorba de o tentativă de boicot, bine organizată de mafia ce nu vede cu ochii buni numele românesului nostru, înfipt în centrul primului oraș al țării.

Și au lansat svonul cum că în spatele firmei s'ar ascunde umbra de tristă memorie a sinistrelor făpturi, Schwarz-Saraga.

Acest integru ardelean aproape că nu are cuvinte să-și exprime revolta împotriva acestor infamii, rugându-mă tot odată să dau la gazetă modul cum a reușit să intre în posesia librăriei.

Refugiat din Cluj unde și-a lăsat toată averea cea mai frumoasă librărie din centrul Clujului, a căpătat un credit de 3 milioane lei dela banca „Albina" din Sibiu și a pornit la lucru.

Cum prețul cerut de compania Schwartz-Saraga întrecea cu mult această sumă, s'a ajuns la o înțelegere în sensul ca până la achitarea diferenței de 4 milioane lei, foștii proprietari să primească din încasările zilnice o cotă de 40%.

Sunt lesne de închipuit greutățile cărora trebuie să le facă față d. Cioflec, pentru a face din această librărie, ctitorie românească.

Nu disperă o clipă și are încredere oarbă în concursul pe care i-l vor da românii noștri, cari știu să pună umărul când e vorba de ridicat greutăți mari. „Uun lucru cer — a spus d-sa în încheiere — concurs din partea românilor".

Printre altele d. Cioflec îmi vorbește și de anumite intenții de viitor, anume comerțul de librărie să intre tot în mâna românilor. Pentru aceasta trebuie multă înțelegere din partea instituțiunilor noastre de credit. Să nu se șovăiască o clipă atunci când li se cere concursul pentru comerț. Ele sunt chemate de a face purificare. Credit mult, cu dobânzi mici, încredințați fiind că banul se află la loc sigur în punga românului. Aci apare marele rol al B. N. R.-ului și Creditului Industrial și comercial.

G.

BURSA DE VALORI

Tendința zilei

Piața bursieră a manifestat azi o tendință ceva mai calmă decât în ședința de eri. Reducerea numărului de cereri, în sectoarele valorilor cu venit variabil, a provocat și o ușoară reducere a cursurilor, în special la deschiderea ședinței. Volumul tranzacțiilor deasemenea, este inferior celui din ședința de eri.

Spre sfârșitul ședinței piața devine mai susținută, reușind — la unele valori — să înregistreze unele plusuri peste cursurile de eri. Astfel, în sectorul bancarelor, acțiunile Creditului Industrial trec dela 490 la 525.

Sectorul petroliferelor se menține la vechile cursuri, cu excepția valorilor Astra Română, cari trec dela 800 la 810 și I. R. D. variabile între 275—265.

Mica, deși deschide la cursul precedent de 900, termină cu 5 puncte scăzute. Diferența mai de seamă se observă la acțiunile Letea, cari, cedează la 925.

Sectorul valorilor de stat înregistrează o tendință de revenire, fără să realizeze diferențe mai de seamă.

Incheieri oficiale

ACȚIUNI

Astra Română 800, 795, 810, 815
I. R. D. P. 275, 70, 75, 60, 70, 60
[illegible] 230
Petrol Block 350, 55
Petrol Govora 220
Banca Românească [illegible], 35
Mica 900, 895, 90, 95
Letea 920, 30, 30, 35, 30, 20, 25
Clădirea Românească 490, 500
Credit Industrial 500, 495, 90, 500, 510, 505
S. T. B. 1140.

RENTE

Renta 1922 Expropriere 43—3/4, 7/8
Renta 1929 Stabilizare 40—1/4
Renta 1935 Reangajată 34
Renta 1935 Consolidare 29—3/8, 1/4 (1/2, 5/8) [illegible]
Urbane Buc. [illegible] 53—3/4, 7/8, 54
Urbane Buc. vechi 51—1/4, 1/2, 5/8
Renta 194. Inzestrare mari 66
Renta 1934 Inzestrare mici 55—1/2

Pentru comisarii de românizare

Posesorii de acțiuni aflați în străinătate ale societăților cari au comisari de românizare sunt obligați, pe propriul lor risc, să le pună spre vizare legațiilor române.

Ministerul economiei naționale nu trimite nici un fel de tablou cu societățile cari au comisari de românizare și, deci, nici o altă instrucțiune cu privire la vizarea acțiunilor posesorilor aflați în străinătate.

Ceferiști

Băi pentru muncitori

Calea ferată, e drept, nu are de rezolvat o problemă a băilor pentru muncitori, dar în schimb are de rezolvat una tot atât de importantă: aceia a folosinții băilor.

Muncitorii noștri, majoritatea (și nu trebuie să ne ascundem pe după deget) au oroare de apă și de fratele ei întru higienă săpunul.

Superstiția greșită după care se conduc unii dintre ei, este invariabilă și totdeauna aceiași: de ce să mă spăl dacă a doua zi tot trebuie să mă murdăresc?

Aceasta este lacuna și o credem, cea mai serioasă, asupra căreia suntem datori să insistăm.

Muncitorii din ateliere, fiindcă la ei ne referim, trebuie să înțeleagă adevărul că una este murdăria din timpul programului de lucru și cu totul alta lipsa de higienă corporală.

Pentru foarte mulți drama lipsurilor de acasă, se complică cu tragedia indiferenții față de sine.

Noi nu suntem pesimiști, dar nu putem nega realitățile evidente.

Muncitorul trebuie să se spele. Să se deparaziteze. Să facă cel puțin o baie pe săptămână.

Serviciile medicale ca și circumscripțiile atașate pe lângă ateliere, ar fi scutite de multe neplăceri. Lipsa de higienă este de foarte multe ori originea celor mai grave boli, și dacă muncitorii vor înțelege acest lucru, sălile de așteptare s'ar descongestiona în mod simțitor.

Răspunderea care apasă pe umerii actualilor noștri conducători, este imensă. Bunele intenții nu pot fi însă niciodată rodnice în rezultate, fără cooperarea spontană și totală a muncitorilor din ateliere.

Să se îngrijească fiecare de propria lui sănătate. Să sacrifice fiecare o jumătate de oră pe săptămână pentru curățirea trupului.

Băile noastre stau de regulă într'o dureroasă inactivitate. Nu sunt folosite decât de o infimă parte de meseriași, sau de familiile acestora.

Pentru remedierea lipsei de higienă, s'ar putea lua — și chiar insistăm — unele măsuri pe care noi le socotim de-o deosebită importanță.

Să se înființeze pe lângă fiecare depou, atelier sau revizie de vagoane, fișe individuale de higienă.

Muncitorul să fie obligat a trece, odată pe săptămână, prin camerele cu aburi și pe sub dușuri, — și după fiecare baie, funcționarul sau „maistrul" de serviciu să-i vizeze prin aplicarea unei ștampile tip, fișa de higienă.

Ar fi o măsură de pe urma căreia ar profita toți, dar mai ales ar profita sănătatea generațiilor viitoare.

LIVIU BRATOLOVEANU

—xoxoxoxo✱oxoxoxox—

Morile țărănești sunt obligate să țină un registru de depozit

Morile țărănești cu valțuri supuse taxei forfetare, sau cu pietre scutite de taxe, sunt obligate să țină un registru de depozit vizat de Ad-ția de Constatare, în care să înscrie regulat, toate operațiunile efectuate și să elibereze bonuri de măciniș din carnete vizate de Ad-ția de Constatare, pentru făina eșită din moară.

Din procesele verbale de inspecție dresate de organele Gărzii financiare, se constată însă că unele mori nu respectă dispozițiunile legii, neînregistrând operațiunile efectuate și neeliberând bonuri de măciniș pentru făina rezultată și dată în consumație.

Față de această situație s'au dat dispozițiuni ca morile în cauză să intre imediat în legalitate și să fie îndeaproape supravegheate și inspectate de organele de control care vor dresa acte de contravenție pentru orice abateri constatate.

Morile țărănești din comunele rurale care au instalațiile reduse la maximum două perechi pietre fără site și funcționează fie ca mori cu pietre mișcate de apă (fără turbine sau motor), fie ca mori de vânt, sunt scutite să țină registrul de depozit, ele rămânând însă obligate să emită bonuri de măciniș.

—xoxoxoxo✱oxoxoxox—

S'a interzis transferul acțiunilor fără autorizația ministerului economiei naționale

Comisarii de românizare au fost înștiințați că nici un transfer de acțiuni ale societăților pe lângă care sunt numiți nu este posibil fără o prealabilă autorizație a ministerului economiei naționale.

Deasemenea, nu se vor putea face vânzări de întreprinderi fără aceeași autorizație a ministerului economiei naționale.

O scurtă privire asupra evoluției antropologiei în România

(Continuare din pag. II)

gie, și Eugenie" sub președinția *Dr S. Manuilă.*

Pentru aceleași motive *Prof Fr. Rainer* și-a consacrat vasta sa activitate dirijând-o și reușind să creeze *„Muzeul de Antropologie"* al Facultății de Medicină din București, inaugurat în vara acestui an.

Colecția de 5000 cranii este considerată ca una din cele mai bogate din Europa, constituind baza pentru studiul craniologic al poporului român, alături de o altă colecție tot așa de importantă, cea a oaselor patologice.

In aceași ordine de idei trebue să menționez deasemenea că, o serie de reviste s'au pus în serviciul aceleași cauze ca *„Buletinul Eugenic și Biopolitic"* redactat de Prof. I. Moldovan; *„Revista de Higienă Socială"* redactată de Gh. Banu etc.

In afară de aceștia o întreagă serie și de alți cercetători aduc contribuții însemnate în toate direcțiile acestei discipline: antropometrice, raciale, serologice, tipuri constituționale etc. Dintre aceștia în afară de autorii citați mai sus, mai amintim pe *V. Lebzelter* dela Viena care în 1932 întreprinde o vastă anchetă rasială pe 4339 soldați din toate provinciile publicând rezultatele în l'Anthropologie 1933. (La repartition des types raciaux romano-mediterranéens en Roumanie).

A. Donici-Suzana Grisfescu colaboratori a-i Prof. E. Pittard aduc deasemeni contribuțiuni însemnate. Moartea prematură însă a lui Donici lipsește Antropologia română de un colaborator prețios.

C. Urechia-L. Dragomir și *N. Bambacerco* cercetează indicele cefalic pe 7000 români din Transilvania, găsind o creștere a acestuia dela sud la nord, unde ele sunt cele mai hiperbrahicefale.

Mai remarcăm deasemenea cercetările antropometrice în mediul militar a *Medic Locot.-Col. Dr. Apostol Odiseu* ca și pe cele referitoare la tipurile constituționale ale lui S. Capcea.

In toamna anului 1937 are loc la București *„Congresul internațional de Antropologie"*, când se discută și se pun bazele unei mai strânse colaborări în acest domeniu. Marele număr de comunicări a cercetătorilor români, arată deja o deșteptare a interesului pentru această știință de o atât de națională necesitate. Și în adevăr congresul, în afară de onoarea făcută țării noastre, stimulează în acelaș timp și cercetările, căci atât la congres cât și după acesta, numărul și valoarea cercetărilor crește continuu.

Aproape toate lucrările de seamă privind această disciplină, datează dela și după congres.

Cu toate acestea să nu credem că avem satisfăcut măcar parțial necesitățile noastre în această direcție. Cercetările existente sunt deocamdată prea limitate, incomplecte și mai ales prea puține. Acestei necesități i s'a răspuns în ultimii ani prin crearea a o serie de echipe de cercetări pe teren, trimise în diferite părți ale țării, care au adunat un material bogat, ce urmează a fi prelucrat și dat publicității.

După cum am spus, actualmente excepțând [illegible] care au întrerupt [illegible] ritmul și elanul acestor lucrări, deși directiva și [illegible] pentru astfel de cercetări e [illegible] și publicarea [illegible] a materialului adunat va aduce contribuțiuni însemnate [illegible] suntem încă departe de a crede că ele sunt suficiente a asigura necesitățile în această direcție.

De aceea e încă nevoie de multe și continue cercetări făcute în toate regiunile în mod sistematic și [illegible] toate laturile antropologiei.

De aceea orice contribuție în această direcție, oricât de mică, este [illegible] este așteptată și trebue să fie bine primită, considerând că prin [illegible] aduce o [illegible] la construirea edificiului [illegible] național.

Dr. Const. C. Veluda

Importante hotărâri luate de Consiliul de cabinet de eri

Problema pensiilor și salariilor mici se va rezolva până la 1 Ianuarie 1941

COMUNICAT

La 4 Decembrie a avut loc un consiliu de cabinet sub președinția d-lui general Antonescu.

Au luat parte d-nii miniștri: Horia Sima, vice-președintele consiliului de miniștri; general C. Petrovicescu, Mihai A. Antonescu, Mihail Sturdza, N. Dragomir, G. Cretzianu, profesor Traian Brăileanu, I. Protopopescu și Corneliu Georgescu.

1. D. general Antonescu și d. ministru Mihail Sturdza au făcut consiliului o expunere asupra situației externe.

2. S'a constatat că însămânțările au atins — și pe alocuri au depășit suprafețele prevăzute în planul agricol.

3. S'au hotărît noui modalități de plată pentru ușurarea importului de materii prime necesare industriei naționale.

4. S'a luat act că Ministerul Coordonării a redus mult prețul produselor medicinale, realizând prin aceasta o mare și de mult așteptată îmbunătățire a condițiunilor sanitare ale țării.

5. S'a luat act de funcționarea măsurilor luate de Ministerul Coordonării pentru asigurarea aprovizionării generale a țării și pentru stabilirea regimului prețurilor.

6. S'au stabilit condițiunile importului de îngrășăminte chimice, în condițiuni convenabile agricultorilor.

7. Luarea în imediată cercetare a propunerilor pentru aducerea gazelor naturale în Capitală, spre a înlocui lemnele de foc.

8. S'a decis începerea de tratative economice cu Jugoslavia pentru schimbul de mărfuri.

9. S'a hotărît ca Ministerul Coordonării să reorganizeze întreaga statistică locală, departamentală și generală a Statului.

10. S'a hotărît ca problema micilor salarii și a pensiilor să fie rezolvată până la 1 Ianuarie 1941.

11. Deasemeni, consiliul a hotărît să se acorde pensii familiilor legionarilor căzuți.

12. D. general Antonescu a hotărît să se acorde un fond de 100 milioane lei pentru căminele studențești.

—xoxoxoxo✱oxoxoxox—

Inființarea școalei pentru formarea funcționarilor români pentru societățile de transporturi internaționale și vămuiri

Sub patronajul Camerii de Comerț și Industrie din Capitală și cu aprobarea Ministerului Muncii, a luat ființă „Școala pregătitoare a funcționarilor români pentru societățile de transporturi internaționale și vămuiri". Cursurile se țin zilnic, între orele 19—21 afară de zilele de Sâmbătă și Duminică, în sala de ședințe a Camerii de Comerț și Industrie din str. Bursei nr. 4 etajul 3.

Se primesc la aceste cursuri tineri români, destoinici, între 18—28 ani, care au la baza pregătirii lor:

— Bacalaureatul Comercial și Teoretic

— Absolvenții liceelor comerciale și teoretice, cu practică de birou

— Absolvenții gimnaziilor comerciale precum și funcționarii aflați actualmente în serviciul societăților de transporturi internaționale și au o pregătire de specialitate în această materie.

Cei care au o pregătire mai înaintată, vor putea obține dela început o situație mai bună în serviciul societăților de transporturi internaționale.

Se menționează că acești elevi după absolvirea cursurilor vor fi imediat angajați la întreprinderile de acest fel.

Paralel cu aceste cursuri de specialitate, elevii vor urma un curs special de limba germană.

Profesorii sunt recrutați din specialiști în materia transporturilor internaționale, care funcționează actualmente pe lângă aceste întreprinderi.

Cursurile sunt gratuite.

Inscrierile se fac la Registratura Camerii de Comerț și Industrie, zilnic, în orele de serviciu, până Marți 10 Decembrie 1940.

Sborul fără motor

Școala de planorism dela „Dudești-Cioplea"

Planor în sbor

Autobuzul 54 se oprește „la canton". La marginea șoselei, pe o tablă mare, scrie: A. R. P. A., ȘCOALA DE SBOR FARA MOTOR, iar o săgeată ne arată, nu departe, localul școlii. Mă apropii. Aceasta este școala de sbor fără motor „Dudești-Cioplea": un mare dreptunghiu, înconjurat de sârmă ghimpată și răzoare de flori, în mijlocul căruia se găsesc trei clădiri. Cea dintâi îți prezintă spatele. E atelierul de construcții și reparații al școlii, secretariatul și garajul. A doua, mult mai mare, este hangarul, în spatele căruia, vârîtă în pământ, o căsuță mică și curată: cabana, internatul sau dormitorul, cum vreți să-i spuneți. Inăuntru găsesc un grup de flăcăi care, la sosirea mea, mă întâmpină toți cu salutul pornit din inimă:

„Trăiască Legiunea și Căpitanul!"

Sunt elevii școlii, patrusprezece la număr, toți legionari. Sunt absolvenți din F.O.C. și vor să urmeze mai târziu cursurile de instructori de sbor fără motor, pentru viitoarele școale legionare de planorism.

Instructorul lor, camaradul Todereanu Petre, mă lămurește de ce nu sboară: ceața joasă le împiedică vizibilitatea și cum se sboară „la mosor", la peste 50 m. înălțime planorul și pilotul dispar în ceață. Au profitat de aceasta să facă puțină teorie.

Activitatea pe teren

Vântul care umflă manșa de vânt de pe acoperișul hangarului reușește să risipească ceața și în cântece legionare, planorul scos din hangar este pus la „punct". Automosorul (mașină cu ajutorul căreia se înalță planoarele) este gata montat, cablul pentru remorcă agățat de planor și... cu Dumnezeu înainte! Semnale cu fanioane se schimbă între echipe și primul pilot pornește spre cer.

Liber!

Un scurt semn cu fanionul dela mașină și planorul își ia poziția normală de sbor, apoi cablul cade pe pământ, ridicând praf. Sborul se desfășoară lin, fără sgomot. Un viraj larg pe dreapta, unul la fel pe stânga, completând un „opt" și iată planorul venind la aterisare. Aparatul filează deasupra pământului, luând contactul ușor, apoi se oprește, sprijinindu-se cu o aripă de pământ. Echipa de transport îl duce din nou spre „punct", în timp ce doi camarazi trag cablul. Instructorul își notează în carnet durata sborului și observațiile. Pilotul se prezintă la „mosor" și-și ascultă critica, apoi se duce să ajute echipei de transport.

Și așa, prin rotație, camaraderește, sborul se desfășoară, în cântece legionare și înfrățire cu cerul, sub supravegherea instructorului, sau a șefului de pilotaj, camaradul Valentin Popescu, plecat astăzi la F. A. R. unde este delegat.

„ZESTREA" ȘCOLII

Hangarul încăpător, construit din lemn, prin grija Dir. Aviației Civile,

Planor aterizând

adăpostește două aparate de școală, tip Grunau 12, un planor de antrenament Baby și un planor de performanță D. F. S. Olimpia (Meise), pe lângă care își au locul de musafiri șase aparate cu motor Klemm 25 de școală și două Klemm 35 (ale escadrilei roșii A.R.P.A.) aduse aci pentru a fi reparate. Atelierul are în curs de construcție șase planoare de tipul Grunau 9 și în reparație trei Grunau 12. La ele lucrează patru lucrători specialiști.

Secretarul școlii îmi dă, în rezumat, activitatea de anul acesta: 28 de brevetați categoria A, 53 brevetați categoria B și 20 elevi la sbor, toți pentru brevetul B și care se speră că vor termina anul cu brevetele în buzunar.

Deși cu un teren destul de slab pentru sborul fără motor (care necesită în mod normal o coastă sau vale cât de mare), întrucât înălțimea maximă a terenului de unde se sboară este de 22 m. rezultatele obținute sunt foarte mulțumitoare. Se plănuește utilarea unui avion pentru remorcarea planoarelor, ceeace ar permite realizarea de performanțe mult superioare celor obținute până acum. Majoritatea brevetaților au trecut, după absolvirea școlii, la sborul cu motor, unde s'au dovedit a fi printre cei dintâi.

Școala de sbor fără motor dela Dudești-Cioplea își arată clar utilitatea și scopul, acela de a da țării cât mai mulți piloți, bine pregătiți și cu dragoste de sbor.

Corneliu Ionescu

Telegrama d-lui Herman Goering, catre d-l General I. Antonescu, Conducatorul Statului român

Domnul General Antonescu a primit din partea Excelenței Sale HERMANN GÖRING, mareșalul Marelui Reich German, următoarea telegramă:

„Excelenței Sale
GENERAL ANTONESCU
Conducătorul Statului Român și Președintele Consiliului de Miniștri

București

Vă mulțumesc sincer pentru sentimentele exprimate mie cu ocazia încheerei călătoriei D-Voastre în Germania. Imi pare extrem de rău că n'am avut ocazia în acele zile, să mă întâlnesc personal cu Dvs. Nădăjduesc însă că se va prezenta în curând o altă ocazie pentru aceasta. Acum însă nu vreau să scap momentul ca să exprim sincera mea satisfacție pentru strânsa colaborare dintre Statele noastre, fapt care va contribui la o grabnică reorganizare europeană.

Vă rog Excelență, primiți cele mai calde urări de prosperare și cele mai sincere dorințe pentru îndeplinirea misiunii grele și pline de răspundere a Domniei-Voastre.

Român al Dumneavoastră devotat.

HERMANN GOERING
Mareșalul Marelui Reich German"

Un ziar al foștilor luptători

Sub conducerea unui Comitet prezidat de către d. General Ion Popovici, având ca Directori pe Colonelii Stătescu Vasile și Herescu Vasile, iar Secretar General Colonel inv. Coni Alexandru apare bilunar publicațiunea „Mărășești", organ pentru apărarea intereselor foștilor luptători de toate gradele.

Sediul acestei publicațiuni este în strada Isvor Nr. 86, la Societatea „Mărășești" a foștilor luptători.

In primul număr colaborează d-na Alexandrina Cantacuzino, președinta Societății Ortodoxe a Femeilor Române, d-nii general Ion Popovici, dr. N. N. Lenguceanu, Theodor Emandi, colonel dr. N. Hamat, președintele Federației Asociației de foști luptători, colonel Stătescu Vasile, colonel Herescu Vasile, colonel Coni Alexandru, N. Sava, secretarul g-ral al decorațiilor Bărbăție și Credință cu spade, ș. a.

Articolele pentru numărul de Crăciun al acestei publicațiuni se pot trimite depe acum la sediul „Mărășești".

Sosirea noului ministru al Spaniei la București

Astănoapte a ora 1.50 cu trenul „Simplon" venit cu o întârziere de 3 ore jumătate, a sosit în Capitală Don José Rojas y Moreno, conte de Casa Rojas, noul trimis extraordinar și ministru plenipotențiar al Spaniei în România.

La coborîrea din tren, pe peronul Gării de Nord se aflau, veniți în întâmpinare, d-nii: Dinu Cantemir director adjunct al protocolului din ministerul Afacerilor Străine; consilier Dimitrescu, director de cabinet al ministrului de externe, profesor Popescu-Telega, lector de literatură spaniolă și membru corespondent al Academiei Spaniole, precum și întregul personal superior al Legației Spaniole din București în frunte cu d. Mery del Val, însărcinatul cu afaceri al Spaniei în București.

Ajutorul „Crucii Roșii" Americane pentru sinistrații cutremurului din România

Excelența Sa, FRANKLIN MOTT GUNTHER, ministrul Statelor Unite ale Americei a trimis d-lui General Antonescu, din partea Crucii Roșii a U. S. A., suma de 1791 Dolari, cu rugămintea de a fi predată Crucii Roșii Române pentru ajutorarea sinistraților cutremurului dela 10 Noembrie crt.

D. General Antonescu a trimis următoarea scrisoare de mulțumire:

„Primind suma de 1.791 dolari, pe care ați binevoit a o transmite pentru d. dr. Jean Costinescu, președintele Crucii Roșii a României din partea Crucii Roșii a Statelor Unite ale Americii, am onoarea a vă face cunoscut că am dispus trimiterea sumei la destinație și vă rog să primiți pentru ea toate mulțumirile mele.

Vă rog în acelaș timp să binevoiți a transmite Crucii Roșii a Statelor Unite ale Americii întreaga mea recunoștință.

Primiți, Excelență, asigurarea distinsei mele considerațiuni.

GENERAL ANTONESCU"

Puterile Axei pregătesc reorganizarea Europei

BERLIN, 4 (Rador). — Corespondentul Agenției Stefani transmite:

In cercurile politice și economice din Berlin se sublinia Miercuri înalta semnificație a acordurilor italo-germane încheiate la Milano.

Se observă că colaborarea în domeniu economic între puterile Axei se perfecționează repede și asumă o semnificație care depășește chestiunea economică italo-germană și pregătește bazele în vederea reorganizării europene întregi.

Intr'o singură săptămână

Anglia a cheltuit 90.13 milioane cu războiul

NEW-YORK, 4 (Rador). — Corespondentul agenției DNB reproduce o informație dată de ASSOCIATED PRESS, care arată că în ultima săptămână cheltuelile de războî ale Angliei au atins cifra record de 90,13 milioane lire sterline, față de 72,3 milioane în săptămâna precedentă.

Cheltuelile de război ale Angliei pe exercițiul în curs, dela 1 Aprilie până la 30 Noembrie, au atins cifra de 2,15 miliarde lire sterline.

Japonia se pregătește să dea o luptă hotărîtoare

O viață nouă în jocul puterilor din Pacific

Japonia s'a alăturat dintr'odată la sfârșitul lunii Septembrie, evenimentelor politice mondiale. Peste noapte a început o viață nouă în jocul puterilor depe Pacific. In 24 Septembrie 1940, ministerul de externe dela Tokio a anunțat intrarea trupelor japoneze în Indochina franceză. Delegatul Japoniei conducea de săptămâni întregi tratativele în Indochina franceză. Conținutul acestor tratative a fost ținut secret. Totuși se aștepta aici de mult timp un pas hotărîtor al armatei japoneze în Indochina franceză. Declarația făcută de apărătorul intereselor Japoniei în conferința Presei, lăsa să se presimtă marea vâlvă pe care o va stârni această știre în America.

Această măsură japoneză, va deveni un pas decisiv în lichidarea conflictului chinez. Această idee nu e nouă din punct de vedere strategic. Și mongolii au năvălit de la Nord în China, n'au putut însă să cucerească țara. Deabia atunci când au pornit-o dela Burma și Indochina franceză în părțile sudice, au reușit să înfrângă rezistența chineză. Deabia după ce s'a înțeles cu guvernul francez asupra tuturor punctelor, Japonia s'a hotărît să facă această lovitură.

In acelaș timp se alătura U.S.A., în urma tratativelor cu Anglia, peste Singapore. Deîndată ce s'au terminat tratativele, va porni o flotă americană în direcția aceea. Aici se va vedea limpede de tot, că politica Washington-ului a fost prea temerară. E un joc primejdios în zona unei puteri străine.

VOINȚA DE A INVINGE A NIPONILOR

In dosul mișcărilor strategice ale Japoniei stă o puternică hotărîre politică internă. Trebuie găsită o nouă formă de guvernământ. Vechile partide politice au fost disolvate. Noua formă de guvernământ nu este nici partid politic, nici stat totalitar dar nici dictatură. Guvernul, sub conducerea supremă a Impăratului, are misiunea să trezească din nou simțul puterii și al curajului. E greu să se sfărâme vechile tradiții ale Japoniei. Aici se găsesc case de comerț serioase, concerne industriale, bănci — toate ca niște palate de marmoră, — răspândite în lumea întreagă, negustori de perle, putrezi de bogați și o nobilime mândră. Pretutindeni se știe că va veni o nouă epocă. Asia răsăriteană are însă un „tempo propriu". Și de aceia această transformare trebuie să se facă cu încetul, și cu ceremonii speciale. In dosul acestor mici intervențiuni în viața zilnică, stă dorința de a întări Japonia pentru fapte și deciziuni. Un ambasador a fost trimis la Moscova. Aceasta înseamnă un pas înainte spre o pace durabilă între Rusia și Japonia. Nici războiul nu va dura o veșnicie.

Amenințările de boicotaj ale Americii, impun Japoniei necesitatea, să-și asigure materiile prime strict necesare. Rezoluția Japoniei de a căuta să străbată în viitor pe baza principiului „bunei înțelegeri" — este o chestiune care se impune înaintea celorlalte chestiuni de ordin particular. Noul ministru al marinei japoneze, este omul care va putea face cu siguranță deosebirea între prieten și dușman. Poporul japonez a avut în ultimii ani foarte multe desamăgiri. Japonia a încercat de nenumărate ori să-și îmbunătățească relațiile cu America. Dincolo de Pacific n'au încetat însă palavrele în legătură cu boicotul, „Scrap iron", românește „fier sfărâmat", este fantoma cu care se amenință Japonia. Nu se va mai trimite „Scap iron" în Japonia! Japonia a suportat aceste amenințări timp îndelungat cu încăpățânare și cu răbdare orientală, și a căutat chiar să continue prietenia și colaborarea. Astăzi Japonia pare obosită de această așteptare.

Vase japoneze patrulând în Pacific

Suspendarea unor comisari necinstiți la Arad

Direcțiunea Generală a Poliției a suspendat pe d. Dumitrescu Constantin, comisar, și Godeanu Vasile, comisar-ajutor, ambii dela chestura Arad, fiind implicați într'o rețea de excrocherii cu diferiți jidani din localitate.

Pe șeful de secție de gardieni publici Giurgiu Traian dela chestura poliției Craiova, având deschisă acțiune publică contra sa.

Violenta ciocnire de trenuri din gara Caransebeș

Eri dimineață la orele 4 s'a înregistrat în gara Caransebeș o puternică ciocnire între două trenuri de persoane.

Trenul 1502 de persoane condus de mecanicul Simionescu Aurel a plecat din stația Zugujeni la ora 1,05 și a intrat în gara Caransebeș fără a opri la semnalul de distanță.

La acul de intrare s'a ciocnit cu trenul 1551, ambele locomotive sărind depe linii. Din cauza violenței 7 vagoane au deraiat.

Fochistul locomotivei trenului 1502 a murit, iar mecanicul Simionescu Aurel grav rănit a fost transportat la spital.

Din cercetările făcute s'a constatat că accidentul se datorește nerespectării semnalului de distanță.

Pagubele suferite de calea ferată de pe urma acestui accident se evaluează la circa un milion lei.

Circulația trenurilor pe această linie a fost închisă timp de opt ore, trenurile de călători circulând prin transbordare.

Repatrierea soldaților francezi internați în Elveția

NEW-YORK, 4 (Rador). — ASSOCIATED PRESS anunță că la 5 Decembrie va începe repatrierea celor 30.000 de ofițeri și soldați francezi internați în Elveția.

Un avion de pasageri s'a prăbuşit

omorând mai multe persoane

Groaznica nenorocire s'a petrecut în apropiere de aerodromul din Chicago

NEW-YORK, 5 (Rador). — Corespondentul Agenţiei DNB, anunţă:

In apropiere de aerodromul din Chicago s'a prăbuşit un avion de pasageri.

Din cei 13 pasageri, şapte au murit iar şase sunt grav răniţi.

Se crede că accidentul se datorează stratului de ghiaţă care s'a format pe aripile aparatului.

Generalul Duval

despre şansele luptelor aeriene dintre Germania şi Anglia

CLERMONT FERRAND, 5. (Rador) — „Le Journal" publică un articol semnat de generalul Duval, în care d-sa examinează şansele luptei aeriene dintre Germania şi Anglia.

„Aşa cum merg lucrurile, scrie generalul Duval, nu poate exista vreun dubiu că în câteva săptămâni Londra şi marile oraşe engleseşti nu vor mai fi decât mormane de ruine. Este evident că Germania îşi dă seama de superioritatea sa actuală şi că ce vrea să profite de această situaţie.

Germania păstrează încă avantajul pe care l-a dobândit printr'o muncă intensivă, dusă timp de mai mulţi ani. La această activitate Anglia nu a răspuns decât slab şi aceasta numai după declararea războiului".

Autorul articolului arată apoi avantagiile strategice pe care le posedă Germania în atacurile sale contra Angliei, continuând astfel: „Aviaţia britanică are deci nevoe de avioane mai puternice şi mai rapide. Le va putea primi ea din Canada sau din Statele Unite, într'un viitor mai mult sau mai puţin apropiat? La sosirea acestor avioane vor mai exista oare oraşele engleze? Sosirea lor nu va fi oare compromisă din cauza acţiunii submarinelor germane? Iată problemele grave pe care englezii au să le resolve".

Catastrofa feroviară din Spania s'a soldat cu 48 morţi

Alţi 15 grav răniţi se crede că vor înceta din viaţă

MADRID, 5 (Rador). — Corespondentul agenţiei Havas anunţă:

Numărul morţilor în catastrofa feroviară dela Saragossa se ridică acum la 48. Se crede că alţi 15 răniţi grav vor înceta din viaţă.

Echipe de ajutor lucrează la curăţirea liniilor.

D. Francois Pietri, ambasadorul Franţei, a prezentat ministrului spaniol al afacerilor străine condoleanţele guvernului francez, cu ocazia acestei groaznice nenorociri.

—xoxoxoxo✶oxoxoxox—

Schimb de profesori universitari între Germania şi România

D. prof. Sexti Puşcariu, rectorul universităţii din Sibiu, a fost invitat de universitatea din Berlin ca profesor-oaspe (Gest-profesor), urmând a ţine un curs la acea universitate, în calitatea sa de director al Institutului Român din Berlin.

In acelaş timp, d. E. Gamillscheg, directorul institutului german din Bucureşti, a fost numit profesor-oaspe la universitatea din Bucureşti.

—xoxoxoxo✶oxoxoxox—

Conferinţa d-lui Radu Gyr

Sâmbătă 7 Decembrie, ora 9 seara va avea loc în sala Dalles, prima conferinţă din ciclul „Artă şi naţionalism". Va vorbi d. Radu Gyr, directorul general a teatrelor naţionale şi Operelor române, despre „Balada şi sufletul naţional". Biletele la Doina.

România

va procura petrol Turciei aşa cum prevede acordul economic

ISTANBUL 5 (Rador). — Corespondentul agenţiei STEFANI transmite:

Directorul biroului produselor petrolifere turceşti, care s'a înapoiat din România, a declarat că acordul româno-turc va fi executat în mod regulat şi că România va preda Turciei cantităţile de petrol şi benzină prevăzute în acord.

El a adăugta că în Turcia există rezerve suficente pentru consum şi că deci nu poate să existe vreo teamă că vor lipsi carburanţii.

S'a admis revizuirea procesului a 19 comandanţi legionari

Comisiunea pentru revizuirea proceselor politice şi sancţionarea magistraţilor vinovaţi, întrunită eri şi luând în examinare modul cum a fost judecat procesul politic privitor pe: Vasile Cristescu, Alexandru Cantacuzino, Alexandru Cristian Tell, Gh. Istrate, Mihail Polihroniade, Paul Craja, Traian Cotigă, Sima Simulescu, Virgil Ionescu, Bănică Dobre, Furdui Gheorghe, Clime Gheorghe, Şerban Milcoveanu, Nicolae Totu, Radu Budişteanu, Apostolescu Gheorghe, Serafim Aurel, Eugen Ionică, preotul Nicolae T. Georgescu-Edineţi, a admis în principiu revizuirea procesului politic privind pe cei de mai sus, dispunând înaintarea dosarelor Comisiunii de judecată de pe lângă Inalta Curte de Casaţie şi Justiţie, potrivit art. 4 al decretului-lege în vigoare.

Berlinul doreşte o lichidare rapidă a războiului italo-grec

BELGRAD, 5 (Rador). — Agenţia AVALA transmite:

Ziarele apărute Joi dimineaţă în capitală în special POLITIKA şi VREME, publică informaţii de la corespondenţii lor din capitala Reichului, scriind între altele că Berlinul doreşte o lichidare rapidă a războiului italo-grec.

Epidemia de gripă din California a luat proporţii extraordinare

Sunt atinse de boală peste 55.000 persoane între care numeroşi medici

LOS ANGELES, 5 (Rador). — Epidemia de gripă a luat proporţii îngrijorătoare. Sunt bolnave de gripă peste 55.000 persoane. Tot personalul spitalului MOUNT SINA este bolnav de gripă, ca şi majoritatea medicilor.

Intr'o singură instituţie sunt bolnave de gripă 1.400 persoane. Peste 800 de institutori sunt grav bolnavi.

Numărul morţilor se ridică la 70.

Epidemia de gripă face ravagii şi în alte oraşe de pe coasta Oceanului Pacific.

Presa Germană subliniază succesele flotei italiene

BERLIN, 5 (Rador). — Succesul flotei italiene, contra flotei engleze, este subliniat pe larg de toată presa germană de Joi dimineaţă, — anunţă corespondentul din Berlin al agenţiei STEFANI.

LOKALANZEIGER scrie că înfrângerea suferită de englezi în bătălia din apele Sardiniei a fost imediat urmată de torpilarea a două crucişătoare britanice şi de atacul victorios din apele golfului Suda, cea mai importantă bază navală engleză din insula Creta. Se ştie că aci au fost torpilate alte două crucişetoare engleze.

Aceste succese, termină ziarul, dovedesc forţa ofensivă a flotei italiene, care îşi afirmă dominaţia sa în Mediterană.

Navigaţia pe Dunăre a fost închisă

Cursele de pasageri şi mărfuri vor continuă dacă timpul se menţine frumos

GALATI, 5. — Navigaţia pe Dunăre se consideră închisă în mod oficial pe ziua de 6 Decembrie.

Cea mai mare parte din parcul de şlepuri precum şi şlepurile particulare au trecut la iernat.

Dacă însă timpul se va menţine frumos cursele de pasageri şi mărfuri vor continua.

Deasemeni cursa Galaţi-Călăraşi şi retur va fi făcută de două ori pe săptămână de către vasul „Cetatea Albă" dacă va permite timpul.

In jos navigaţia pe Dunăre va continua normal până la îngheţ.

Retragerea din circulaţie a vechilor monete de un leu

In conformitate cu ordinul Ministerului de finanţe Nr. 297.218/1940, Camera de industrie şi comerţ din Capitală invită comercianţii şi industriaşii să reţină şi să verse la administraţiile financiare sau la percepţiile respective, în orice cantitate, vechea monedă de 1 leu, fie în plata impozitelor, fie în schimbul altei monete în circulaţie, astfel ca până la data fixată pentru retragere, această monetă să fie complect intrată la Monetăria Naţională.

Noul conducător

al serviciului de presă şi propagandă legionară

D. Horia Cosmovici este însărcinat cu conducerea şi organizarea serviciului Propaganizarea serviciului de Propagandă, doctrină şi presă legionară.

HORIA SIMA

—xoxoxoxo✶oxoxoxox—

Cât de bine sunt orientaţi aviatorii englezi

GENEVA, 5 (Rador). — Corespondentul Agenţiei D. N. B. anunţă din Vichy:

Răspunsul britanic la nota franceză de protest împotriva bombardării portului Marsilie nu a fost încă primit la Vichy.

El ar fi fost însă predat de englezi ambasadei franceze din Madrid.

In răspuns s'ar declara că aviatorii englezi s'au înşelat şi au luat Marsilia drept Genua. Anglia ar fi gata să plătească despăgubiri.

Ultima oră

STATELE UNITE

vor să-şi însuşească posesiunile franceze din Martinica

NEW-YORK, 5 (Rador). — Corespondentul agenţiei DNB anunţă că vice-amiralul Sterling a declarat într'o cuvântare ţinută la Cleveland, că Statele Unite ar trebui să-şi însuşească posesiunile franceze din Martinica, drept compensare pentru datoriile de războiu ale Franţei.

Atâta timp cât Martinica va fi o posesiune franceză, a încheiat oratorul, insula aceasta va constitui o primejdie pentru Statele Unite.

Cronica externă

Angajamentele şi politica Turciei

Turcia, sau „Omul bolnav al Europei" cum i se mai spunea, a făcut în anii premergători războiului mondial o politică plină de şovăeli şi dezorientare care se resimţea de slăbiciunea interioară, o politică de lichidare a trecutului. Pe atunci, cele două puteri aliate din Occident aveau interese diferite în Mediterana orientală şi Orientul apropiat. Neînţelegerile cari trebuiau să izbucnească mai târziu la masa verde a conferinţei de pace dela Versailles se precizau, pe atunci, numai în culisele diplomaţiei secrete: în timp ce Anglia făcea o „politică grecească", interesele Franţei se concretizau într'o „politică turcească".

In războiul din 1914-1918, Turcia a luptat alături de Puterile centrale, împărtăşind soarta lor. Graţie victoriilor pe care Kemal Ataturc le-a obţinut împotriva Greciei, Turcia n'a fost gonită din Europa. Prin tratatul de pace dela Laussanne, încheiat în Iulie 1923, ea şi-a salvat fiinţa naţională, păstrând Constantinopolul şi Strâmtorile.

După războiul mondial, sub conducerea genială a lui Ataturc, Turcia a făcut o politică simplă şi practică, dictată numai de interesele ei permanente. In 1926, s'a semnat faimosul pact de amiciţie ruso-turc care organiza şi dezvolta în toate domeniile prietenia şi alianţa dintre Turcia şi Soviete. Relaţiile dintre Turcia şi Statele vecine, mai ales cele din Balcani, au fost îmbunătăţite şi consolidate. In Februarie 1935, s'a încheiat pactul Inţelegerii balcanice care garanta frontierele celor patru state semnatare, Jugoslavia, România, Grecia şi Turcia, împotriva unei agresiuni balcanice. In 1937, s'a încheiat pactul dela Saabadat, între Turcia, Iran, Irac şi Afganistan, pact care consolida poziţia Turciei în Orientul apropiat.

Imediat după războiul mondial, Franţa a ocupat locul priveligiat la Ankara, Anglia, a cărei politică susţinuse Grecia, a trebuit să lupte aproape 10 ani pentru a recâştiga încrederea Turciei. Către 1930, raporturile turco-engleze şi turco-franceze s'au stabilizat. In 1937, prin convenţia încheiată la Montreux, Turcia a obţinut dreptul de a remilitariza strâmtorile. O nouă perioadă în politica externă a Turciei începe odată cu precizarea şi adâncirea conflictului dintre cele patru mari puteri europene: deoparte, Anglia şi Franţa, de cealaltă, Germania şi Italia.

Raporturile dintre Turcia şi Italia, tot timpul după războiul mondial, s'au caracterizat printr'o neîncredere reciprocă. Această neîncredere era consecinţa conflictului intereselor pe care cele două state le aveau în Mediterana orientală şi Orientul apropiat. In timp ce prezenţa Italiei în Dodecanez provoca îngrijorare la Ankara, politica filo-engleză a Turciei nemulţumea Roma. Totuşi, în 1928 s'a încheiat, odată cu pactul italo-grec, un pact de amiciţie italo-turc. Neîncrederea însă a continuat. In Martie 1934, Mussolini a rostit un discurs răsunător precizând pretenţiile italiene în Orientul apropiat. Turcia s'a simţit vizată şi s'a alarmat. A urmat o accentuare a încordării existente. După încheerea pactului de amiciţie dintre Italia şi Jugoslavia, în Martie 1937, s'a făcut o nouă încercare pentru a se ajunge la o ameliorare a relaţiilor italo-turce. Contele Ciano s'a întâlnit la Milano cu Rustu Aras, pe atunci ministru de externe al Turciei. Şi această întâlnire a rămas fără rezultat. Italia a refuzat să adere la convenţia de la Montreux.

In ultimii ani, Turcia s'a apropiat din ce în ce mai mult de Anglia. Alianţa cu Anglia dădea oarecum Turciei un sentiment de siguranţă în Mediterana şi-i asigura stăpânirea Strâmtorilor. Relaţiile franco-turce au suferit o eclipsă din cauza incidentului legat de stăpânirea sangeacului Alexandreta. In 1939, în urma presiunilor Angliei, Franţa a cedat Turciei Sangeacul Alexandreta. Alianţa anglo-franco-turcă s'a consolidat.

Intre timp, Germania a început, cu tenacitate şi îndemânare, o acţiune diplomatică menită a duce la o îmbunătăţire a relaţiilor ei cu Turcia. Deşi aliată cu Italia, Germania a ştiut să se ţină în afara conflictului din Mediterana. Von Papen, omul care se bucură de faima de a fi cel mai bun diplomat german, reprezintă interesele Germaniei la Ankara. Acţiunea diplomaţiei germane a influenţat în mod profund alianţa anglo-franco-turcă.

După încheierea pactului de neagresiune dintre Germania şi Soviete, pact care a răsturnat complect politica europeană, Turcia a încercat să adopteze pactul turco-rus la noua situaţie, adică să-l împace cu alianţa anglo-franco-turcă. Ministrul de externe al Turciei, Saracioglu, a făcut o vizită la Moscova, care s'a prelungit peste trei săptămâni. Dispoziţiile sovietice n'au putut fi modificate. Preocupată de securitatea ei în Mediterana şi Strâmtori. Turcia a încheiat totuşi, la 17 Octombrie 1939, pactul tripartit dela Ankara, care conţine formula definitivă a pactului de asistenţă provizoriu încheiat în Mai 1939 între Turcia şi Franţa şi Turcia şi Anglia.

Pactul tripartit dela Ankara consacră o alianţă militară defensivă între cele trei puteri semnatare — alianţă limitată numai la Mediterana — şi confirmă situaţia Turciei în strâmtori precizată prin convenţia dela Montreux. Pactul conţine o clauză specială care prevede că el nu poate funcţiona împotriva Rusiei.

Deşi prin războiul italo-grec situaţia în Mediterana or[illegible] a fost complect modificată, Turcia continuă a păstra o atitudine de nebeligeranţă. Aliată cu Grecia, ea n'a intervenit în conflictul italo-grec, pentru motivul că Italia n'ar fi o putere balcanică. Este drept că în discursul pe care l-a pronunţat în ziua în care a intrat Italia în războiu, Ducele a asigurat Turcia că n'are intenţiuni ostile faţă de ea. Dar stăpânind Albania, Italia nu este oare o putere balcanică? Iar pactul tripartit dela Ankara nu se referă oare la schimbarea raportului de forţe în Mediterana orientală?

Este cert că politica turcă a fost adânc tulburată de alianţa germano-sovietică. Atitudinea Turciei în viitorul foarte apropiat depinde de felul în care va funcţiona pactul germano-rus.

Petre Mihail

Anglia a hotărât să renunţe la încercarea de a obţine credite în Statele Unite

NEW YORK 5 (Rador). — Corespondentul agenţiei D. N. B. transmite:

Agenţia International News Service anunţă că a aflat din cercuri foarte bine informate, că guvernul britanic a hotărât să pună capăt, cel puţin pentru moment, încercării de a obţine credite în Statele-Unite.

Hotărârea aceasta este determinată de doi factori.

In primul rând este răceala, cu care a fost primită la Washington propunerea de a se acorda credite Angliei. In al doilea rând vine îngrijorarea de a nu face o impresie rea asupra opiniei publice americane.

Au mai intervenit şi alţi factori, precum imposibilitatea de a convinge pe funcţionarii din Washington că acordarea de credite este cu adevărat necesară, atâta timp cât Anglia refuză să lichideze avuturile ei din Statele Unite şi America de Sud.

Principala cauză a dificultăţilor engleze la Washington stă în chestiunea datoriilor de războiu. Curând după izbucnirea războiului, s'ar fi propus Angliei să lichideze acea datorie prin cedarea unor averi engleze din emisfera de vest. Ar fi fost vorba, de pildă, ca Marea Britanie să cedeze Statelor Unite transatlanticul „Queen Mary" şi altele. Anglia a refuzat însă categoric această propunere, ceeace nu a fost încă uitat de funcţionarii din Washington.

Deasemeni Marea Britanie a respins până acum orice propunere privitoare la lichidarea investiţiilor ei în America de Nord şi de Sud.

La Washington se crede că va fi nevoe de cel puţin un an pentru a rezolva problema şomajului în Statele Unite, graţie programului de înarmări. Acordarea unor credite de miliarde pentru Anglia în această perioadă nu este privită ca recomandabilă, atâta timp cât Anglia nu a epuizat toate celelalte mijloace.

M. S. Regele Mihai a vizitat eri castelul Bran

M. S. Regele Mihai I a vizitat eri la orele 13.30, Castelul Bran luând masa la Alteţa Sa Imperială Arhiducesa Ileana.

M. S. a părăsit Branul cu maşina la ora 15.30. Pe tot parcursul M. S. a fost obiectul unor vii manifestaţii din partea locuitorilor atât la ducere cât şi la înapoere.

Acordul Japono-Chinez nu este îndreptat contra Rusiei

MOSCOVA, 5. (Rador). — Agenţia Tass transmite:

După o informaţie din Moscova, la 1 Decembrie d. Ohashi, vice-ministrul afacerilor streine al Japoniei, a declarat ambasadorului U. R. S. S., d. Smetanin, cu ocazia acordului încheiat la Nanking între Japonia şi d. Wang Cing Wei, că articolul 3 al acelui acord, privitor la lupta împotriva comunismului, nu este nicidecum îndreptat împotriva URSS, că el decurge din condiţii pur interne şi că el nu are nicio influenţă asupra dorinţei Japoniei de a reglementa relaţiile sale cu URSS.

La 4 Decembrie, d. Smetanin, ambasador al URSS în Japonia, a făcut o vizită d-lui Ohashi şi i-a făcut, în numele guvernului sovietic, declaraţia următoare:

Guvernul sovietic ia notă de declaraţia guvernului Japoniei că articolul 3 al acordului încheiat între Japonia şi d. Wang Cing Wei nu este nicidecum îndreptat împotriva U.R.S.S. şi că el nu va exercita nici o înrâurire asupra dorinţei Japoniei de a reglementa relaţiile ei cu URSS.

De partea sa, guvernul sovietic consideră necesar să declare că politica Uniunii Sovietice faţă de China rămâne fără nicio schimbare.

—xoxoxoxo✶oxoxoxox—

Mâine autorităţile publice sunt închise

Mâine fiind sărbătoarea Sf. Ierarh Nicolae, autorităţile publice vor fi închise, iar şcoalele nu vor ţine cursuri.

Serviciul la autorităţi va fi reluat Sâmbătă la orele obişnuite.